DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 61. Wtorek 18 (30) Marca. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie, oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i w Urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej Numer 487, jak i w innych jej miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8; — półrocznie rs. 4; — kwartalnie rs. 2; — miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; — w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; półrocznie rs. 5;—kwartalnie rs. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po teiże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na mi((

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą trzy miesiące; przyjęte, wrazie potrzeby podlegają skróceniom.—Listy przyjmują się tylko frankowane. — Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12-ej do 1-ej po południu.

PRENUMERATA
NA
DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w drugim kwartale będzie wychodził, według tego samego programu, w tym samym formacie i w takich samych warunkach, jak w kwartale bieżącym.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał II-gi taż sama co w kwartale bieżącym, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok	**rs. 8**	—
„ **6 miesięcy** .	„ **4**	—
„ **3 miesiące** .	„ **2**	—
„ **1 miesiąc** .	„	— **k. 67**

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w gubernjach Królestwa Polskiego **roczna, półroczna i kwartalna**; wynosi ona:

na rok	**rs. 10**
„ **6 miesięcy** .	„ **5.**
„ **3 miesiące** .	„ **2 k. 50.**

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie kop. 92, i dalej w tym samym stosunku.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, z wyraźnem wypisaniem adresu.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 18 (30) Marca.

Monarszy reskrypt. — Z powodu 25-letniej rocznicy założenia w Petersburgu pierwszego w Rosji zgromadzenia siostr miłosierdzia, Najjaśniejsza Cesarzowa Marja, reskryptem z d. 9 marca 1869 r. do Jego Cesarskiej Wysokości Księcia Piotra Oldenburgskiego, raczyła oświadczyć mu i małżonce jego Księżnie Teresie, w imieniu Swojem i Najjaśniejszego Pana, szczerą i serdeczną wdzięczność za starania i ofiary na korzyść tego zgromadzenia.

Podarunek Monarszy. — Najjaśniejszy Pan, przy Najwyższym reskrypcie z d. 10 marca 1869 r. do prezesa sądu głównego wojskowego, jenerała piechoty *Uszakowa 3*, z powodu 50-letniej rocznicy służby jego w stopniach oficerskich, raczył mu przesłać ozdobioną brylantami tabakierę, z portretem Jego Cesarskiej Mości.

Ułaskawienie. — Pełniący w roku 1860 obowiązki lekarza powiatu kuznieckiego, a następnie stanicy ileckiej wojska kozaków uralskich, asesor kolegjalny Plescow, na mocy Najwyżej zatwierdzonej 27-go grudnia 1867 r. opinji rady państwa, skazany został, za rozmyślne zatajenie w aktach obdukcji sądowo-lekarskiej śladów ukarania i pobicia na ciele włościanina Tiuryna, który znaleziony został powieszony, na pozbawienie wszelkich praw stanu i przywilejów osobistych i zesłanie na mieszkanie do gubernji tobolskiej, z zabronieniem wydalania się z miejsca jakie mu wskazane będzie na mieszkanie, w ciągu półtora roku, a następnie wyjazdu w inne gubernje i obwody Syberji w ciągu lat pięciu. Obecnie, Najjaśniejszy Pan, na wstawienie się pełniącego obowiązki jenerał-gubernatora orenburgskiego i odezwę ministra sprawiedliwości, Najłaskawiej rozkazać raczył: zwolnić Plescowa od zesłania do Syberji, i nie poz-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

18 (30) marca.

Wszystko zdawało się sprzyjać wesołemu obchodowi tegorocznych świąt wielkanocnych. Natura dała prześliczną pogodę, gościnność zastawiła stoły sutem święconem a Opatrzność dozwoliła ludziom używać tych wszystkich darów bezpiecznie, pomimo zapowiedzianej przez jakiegoś madjara katastrofy, jaka miała w wielką sobotę zuraganować część naszej gałki globowej i to tę właśnie która ma honor i ... cierpliwość znajdować się pod stopami naszemi!

Co do nas, byliśmy prawie pewni tak pomyślnego rezultatu—albowiem Warszawa pod czas wielkiego postu i wielkiego tygodnia, tyle położyła zasług w sprawie miłosierdzia i gastronomji że należały się jej za to nagrody wszelkiego rodzaju a już co najmniej, przyjemności pogody i dobry apetyt, dla którego pod czas tych świąt szczególniej, tak obszerne zwykle otwiera się pole!

Zanim jednak opowiemy w krótkości dzieje dwóch dni świątecznych, musimy cofnąć się na chwilę do dwóch ostatnich, zakończających tydzień wielki.

Któż nie zna pięknego i wspaniałego obchodu „grobów" w Warszawie? kogoż nie owiała powaga otaczająca ten obraz, utworzony z cichych mas tłumu wędrującego przez ulice, od świątyni do świątyni, dla złożenia hołdu Zbawicielowi świata i ofiar na tace szlachetnych kwestarek, odbywających tam wówczas zaszczytną dla siebie a pożyteczną dla bliźnich służbę?..

Do wspaniałego uroku tych „grobowych" obchodów przyczyniły się wielce wzniosłe utwory religijne, wykonane na chórach świątyń, kirem okrytych. Tak naprzykład, w kościele arcykatedralnym św. Jana, artyści opery i chóry instytutu muzycznego pod kierunkiem dyrektora Apolinarego Kątskiego, wykonały majestatyczny program, pomiędzy częściami którego dała się słyszeć pierwszy raz w wielki piątek kompozycja kościelna tegoż dyrektora „Crux fidelis" na pięć instrumentów i głosy. Wykonanie tego, w szlachetnym stylu napisanego utworu, tem większej nabrało wartości, iż sam kompozytor a jednocześnie jeden z najznakomitszych wirtuozów europejskich, odegrał w nim partję skrzypcową. Prześliczny efekt sprawiła w tej kompozycji arfa, ten prawdziwie seraficznego brzmienia instrument, na którym grała w świątyni panna Pistor, znana już, choć młoda artystka i uczenica sławnego ojca. Ale i po innych kościołach artyści i amatorowie pod dyrekcją pp. Rożnieckiego, Quattriniego, Müncheimera, Prochazki, Pawlewskiego i innych znanych muzyków wykonywali piękne utwory religijne podczas „grobowych" obchodów, przyczyniając się ku podniesieniu pobożnego zapału słuchaczy.

Lecz do opisu obrzędów kościelnych i nabożeństwa, „Dziennik" posiada odrębną kronikę, my przeto zanotowawszy jedynie artystyczną część tych uroczystych dziejów—powracamy do rzeczy światowych.

Rozumie się, że tegoroczne święta zachowały tenże sam charakter, jaki miewały zawsze w Warszawie. Zastawione mniej lub więcej obficie stoły, otaczane bywały ciągle przez wędrujących, od domu do domu życzliwych gości — i tak od skromnej salki w towarzystwie dobroczynności, gdzie rozdzielano święcone pomiędzy starców i sieroty, aż do magnackich salonów—wszędzie trwała jedna, jakby wspólna uczta.

Jednakże pomiędzy najwspanialszemi z tych uczt, odznaczyła się głównie jedna. Mówimy tu o święconem w domu jw. prezesostwa teatrów tutejszych, państwa Muchanow, którzy zaprosili do siebie cały skład artystów obydwóch teatrów warszawskich. Opera włoska i miejscowa, drama i komedja, a także i choreografja — zebrały się w zupełnym prawie komplecie. Była to istotnie uczta pełna najserdeczniejszej wesołości i malownicza bardzo. Wszystkie żywioły artystyczne, wzmocnione jeszcze znaczną liczbą przedstawicieli prasy i autorów dramatycznych, zebrane razem, ożywione szczerą wesołością, przedstawiały piękny obraz jedności i harmonji tego intellektualnego koła, w obrębie którego mieści się tyle świetnych talentów, uczciwych zasług i obiecujących zdolności.

Trudno wyobrazić sobie, z jakiem serdecznem wylaniem i niezrównaną gościnnością, przyjmowali tych swoich gości, oboje szanowni gospodarstwo domu. Zdawało się, że każda z tych paruset osób była przedmiotem szczególnej ich uprzejmości. Święcone u pp. Muchanow, było jakby patrjarchalną ucztą,

bawiając go praw stanu, uważać za wydalonego ze służby, z utratą rang i znaków honorowych, jeżeli takowe posiadał.

W Rozkazie Warszawskiego Ober Policmajstra do Policji Wykonawczej, za N. 74 wydanym, zamieszczono: Onegdaj, w cyrkule Łazienkowskim, w domu pod N. 1699, wściekł się pies; lecz natychmiast przez miejscowego stróża Antoniego Kota, postronkiem schwytany i na miejscu zabity został, tak, że żaden nieszczęśliwy wypadek przy tem nie nastąpił. Naznaczywszy stróżowi Kotowi, za taką przytomność i energiczne postąpienie, w nagrodę rs. 3, podaję o tem do wiadomości Policji.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 18 (30) Marca.

Przed kilkoma dniami, cesarz francuzów, pomimo, że jeszcze zupełnie nie przyszedł do zdrowia, prezydował na posiedzeniu rady stanu, na którem roztrząsano projekt zniesienia książeczek robotniczych i miał mowę, wyraźnie przeznaczoną nietyle dla rady stanu, ile dla publiczności. Chodziło tu o zniesienie wspomnionych książeczek, które chociaż nadawały robotnikom pewne przywileje, z drugiej strony pozostawiały ich pod ciągłą kontrolą policji. Rozumie się, że projekt do prawa, po mowie cesarza Napoleona, w której uwydatnione zostało wszystko co zostało dokonane za drugiego cesarstwa na korzyść robotników, został przyjęty przez radę stanu i bezzwłocznie ma być wniesiony do ciała prawodawczego, a jakkolwiek nie będzie roztrząsany przez tę izbę w ciągu obecnych posiedzeń, wszelako cel przez ten projekt zamierzony zostanie osiągnięty, o tyle, o ile przypomni robotnikom w obec zbliżających się wyborów, jak bezustannie byli oni przedmiotem szczególnej troskliwości rządu. Z tego względu mowa cesarza Napoleona uważana jest za manewr wyborczy.

Półurzędowe dzienniki paryzkie zapowiadając przybycie do Paryża belgickiego ministra skarbu p. Frère-Orban, zarazem oznajmiają, że naprzód będzie roztrząsana kwestja kolei żelaznych, a potem kwestja większego ścieśnienia stosunków handlowych pomiędzy Francją a Belgją.

Wybory w Węgrzech, na których stronnictwo opozycyjne wyraźnie otrzymuje zwycięztwo, gdyż kiedy takowe w przeszłym sejmie miało zaledwo 110 członków, obecnie przed ukończeniem wyborów liczy ich już 145, dały obfity materjał dziennikom wiedeńskim do komentarzy i przewidywań. Kiedy jedne z nich przewidują, że władza w Węgrzech dostanie się w ręce lewicy, następstwem czego będzie zniesienie wspólnych delegacji, inne sądzą, że taki rezultat wyborów wprowadzi tylko kilku członków opozycji umiarkowanej do gabinetu węgierskiego, inne zaś, że zmusi rząd do obsadzenia ostatecznie posady prezesa gabinetu przedlitawskiego, aby dać stronnictwu Deaka za Litawą moralne poparcie w radzie stanu. Tymczasem pogłoski o powrocie księcia Auersperga na posadę prezesa gabinetu przedlitawskiego i o dymisji ministra bez wydziału, dra Bergera, okazały się mylnemi.

Demonstracja kobiet przeciwko konskrypcji w Madrycie przed pałacem kortezów, nie miała dalszych następstw, a uchwalenie przez kortezy kontyngensu do wojska na rok bieżący, położyło koniec agitacji w tym przedmiocie. Tymczasem madrycka *Correspondencia* donosi o wykryciu spisku karlistowskiego; jednakże w obec usposobienia panującego w Hiszpanji, podobne spiski nie mogą budzić obawy, o ile nie będą sprawiały chwilowego zakłócenia spokojności.— Według tegoż dziennika, rząd tymczasowy zgodnie z częścią komisji konstytucyjnej oświadczył się za utrzymaniem zasady kościoła panującego, z udzieleniem jednak tolerancji dla wszystkich wyznań.—Co do kandydatur do tronu, nie ma nic nowego, prócz tego, że niektóre dzienniki madryckie znów silniej zaczęły popierać kandydaturę Dom Fernanda portugalskiego, podczas kiedy dzienniki francuzkie donoszą, że Dom Fernando znów stanowczo się oświadczył przeciwko przyjęciu korony hiszpańskiej.

Bil dotyczący zniesienia kościoła panującego w Irlandji, przyjęty już jak wiadomo przez izbę gmin w drugim odczycie, będzie przez tęż izbę od 3 (15) kwietnia rozbierany szczegółowo, a stronnictwo torysów ma jeszcze nadzieję, iż czego nie zdołało otrzymać przy ogólnych rozprawach nad tym bilem, osiągnie przy rozbiorze pojedynczych jego artykułów; lecz nadzieje te są bardzo wiotkie, w obec opinji publicznej, oświadczającej się za tym bilem.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *26 (14) marca.* Wielki Książę Włodzimierz przybył tu; przed południem odwiedził go cesarz, który w południe przyjmował go w Hofburgu.—*Neue fr. Presse* podaje telegram donoszący o rychłym zjeździe p. Bismarcka z p. Beustem. *Neue fr. Presse* uznaje tę wiadomość za niewiarogodną.

Paryż, *29 (17) marca.* Papież za pośrednictwem kardynała Antonellego, kazał tu oznajmić, że ogłoszenie jego listu do arcybiskupa paryzkiego, nastąpiło wbrew jego woli.—*Patrie* donosi, że półrocznie urlopowani otrzymali rozkaz stawienia się na dzień 31 marca. Przedłużenie urlopu nie nastąpi w żadnym razie, z powodu czynnych ćwiczeń dla obznajmienia się z nową bronią.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 27 (15) marca.* Reskryptem własnoręcznym cesarza, arcyksiążę Albert został uwolniony od obowiązków wodza naczelnego armji i mianowany jenerał-inspektorem armji. *(Wolffs T. B.)*

* *Peszt, 26 (14) marca.* Pogrzeb Böszörmenyi'ego odbył się wśród nadzwyczajnego natłoku ludności. Porządek nie został naruszony.—*Ungarische Lloyd* donosi, że prawy kraniec robi starania w przedmiocie zlania się z lewym środkiem. *(Cor. Bür.)*

* *Trjest, 25 (13) marca.* Poczta lewancka przywiozła wiadomości z Aten z dnia 20-go marca, według których z prowincij północnych pomyślniejsze nadeszły wiadomości co do bezpieczeństwa publicznego.—Jedno z towarzystw upraszało rząd o koncesję dla przekopania międzymorza korynckiego. *(Tamże.)*

* *Paryż 25 (13) marca. Etendard* zaprzecza formalnie pogłosce o zastąpieniu p. Beyens'a w Paryżu i wice-hrabiego Siméon'a w Brukseli.—P. Frère-Orban spodziewany jest tu dopiero 3-go kwietnia.—Kursa na giełdzie spadły dziś głównie z powodu pogłoski, że rząd da upoważnienie do eskontowania pożyczki. *(Corr. H. Bul.)*

* *Paryż, 26 (14) marca. Constitutionnel* zaprzecza pogłoskom szerzonym wczoraj na giełdzie, jakoby rząd zamierzał ściągnąć z góry resztę rat ostatniej pożyczki za pomocą dyskonta. Pismo półurzędowe nadmienia, że skarb państwa nie czuje bynajmniej potrzeby w pieniądzach. Wszelkie przeto wypłaty z góry rat pożyczki byłyby bezużyteczne i obciążyłyby jedynie skarb państwa. *(Wolffs T. B.)*

* *Paryż, 26 (14) marca.* Powiadają, że pp. Budaille, Amoureux, Gareau i Gaillard, aresztowani niedawno za mowy miane na zgromadzeniu odbytem w sali „Młodej Gallji", oskarżeni są o utworzenie towarzystwa potajemnego i o knowania wewnątrz kraju.—Zapewniają, że publicysta Horn ma być postawiony w stanie oskarżenia za to, że jako prezes zgromadzenia, które odbyło się w Belleville, nie usłuchał rozkazu komisarza policyjnego co do rozwiązania zgromadzenia. *(Tamże.)*

---

która niegdyś wiązała serdeczną sympatją zwierzchników z podwładnymi. Trzeba było widzieć szanowną gospodynię, damę znaną z wysokiej dystynkcji i nieocenionych serca przymiotów, jak, pomimo nad wątłonego zdrowia, zdawała się być niestrudzoną w okazywaniu najwyszukańszej grzeczności wszystkim bez wyjątku gościom swoim. To też wezbrane w tak przyjaznej atmosferze uczucia, wyraziły się wreszcie, najprzód toastem wzniesionym przez prezesa za zdrowie wszystkich artystów teatru, następnie zaś wiwatem przez reżysera dramatu na cześć obojga gospodarstwa. Przez kilka godzin trwało to serdeczne przyjęcie, które w świątecznych dziejach naszego miasta pozostawi długotrwałe wspomnienie.

Tegoż dnia, o godzinie 9-ej wieczorem, w domu państwa Grosmann, odbyło się owo, zapowiedziane już przez nas przedstawienie amatorskie, złożone z operetki Offenbacha *Le mari à la porte* i wodewilu *Ah! que le plaisir sont doux!* w którem przyjęli udział pani Minchejmer, panna Benatti, oraz pp. Carrion (syn), Tomasz Le Brun i Dulęba. Program tego nader sympatycznego widowiska zakończył się deklamacją „Wiochny" Lenartowicza, przez panią Modrzejewską. Mówiliśmy już, że przedstawienie to, ma się powtórzyć w sali warszawskiego towarzystwa dobroczynności na dochód ubogich i to właśnie stanowi główną zasługę urządzających je wczoraj osób.

A teraz, zstąpimy z wyższych sfer zabaw towarzyskich do prostych lecz weselszych jeszcze, uciech ludowych. Obyczajem dorocznym, na ogromnym placu Ujazdowskim, urządzono źródła wszelkiego rodzaju rozrywek. Młyny djabelskie, karuzele i huśdawki kręciły się, bujały i wirowały nieustannie obsiędzione przez amatorów płci obojej;—jakieś szopy z akrobatami, nieznanego pochodzenia, jakby wyrosłymi z pod ziemi, zwoływały ku sobie odgłosem dzwonków i trąb—a pod namiotami w pół z drewna a wpół z płótna urządzonemi, szynkowano niezliczoną liczbę sznapsików i kufelków bawara! Pogoda prześliczna, choć przy ostrem nieco powietrzu, towarzyszyła tym zabawom, którym nie brakło również i dwóch tradycyjnych słupów, uwieńczonych premjami dla zręcznych szermierzy, którzy pierwsi dostaną się na ich szczyt, zakończony kołem. Na nieszczęście, dotąd jeszcze nie wiemy nazwisk tryumfatorów, którzy przed innemi wdarli się na te maszty, wygładzone tak pięknie; zapewne jednak w jutrzejszym Dzienniku podamy do nieśmiertelności ich sławne nazwiska!

W salach obydwóch teatrów tutejszych, otwartych wczoraj pierwszy raz od wielkego czwartku, publiczność zgromadzona licznie, admirowała, bądź wzniosłą muzykę Meyerbeera w „Hugonotach", w których panna Artôt i nowo przybyły tenor, p. Stagno, śpiewali; bądź też wybornym dowcipem Korzeniowskiego w komedji „Żydzi", nigdy nie starzejącej się na scenie w doskonałej grze artystów.

Opisując w pobieżnych rysach obraz świąt wielkanocnych, nie twierdzimy przeto ażeby one już przeminęły. Za wiele dotąd jeszcze pozostało zapasów „święconego" i dobrego homoru, ażeby te dnie „Zmartwychwstania" tak wcześnie zakończyć się miały! Potrwają one przez cały tydzień bieżący, do przewodniej niedzieli, a potem, odrodzą się znowu przy obchodzie świąt starego kalendarza, z końcem których dopiero zamkną się i zabawy ludowe na Ujazdowskim placu, by ustąpić miejsca zbliżającym się już majówkom wiosennym.

A propos majówek... zaczęły się już one zwyczajową pielgrzymką znacznej części osób na Bielany. Wędrówka ta, pomimo wcześniej przypadających świąt odbywa się zawsze—choć w coraz mniejszej liczbie.

Dziś tedy, wielbiciele talentu pani Modrzejewskiej, będą mieli sposobność zachwycać się grą tej artystki w „Adrjanie Lecouvreur", następnie zaś, gromadzić się będą pewnie z niemniejszą ciekawością dla ocenienia talentu przybyłego do Warszawy na wystąpienia gościnne p. Rapackiego, który jednakże nie wystąpi tu podobno w „Kupcu Weneckim" Szekspira, jak o tem poprzednio już donoszono.

W przyszły czwartek, czyli po jutrze, odbędzie się w wielkim teatrze przedstawienie opery *„Carlo il Temerario"*, podczas którego p. Carrion ostatni raz przed wyjazdem z Warszawy, wystąpi. Dochód z tego przedstawienia, dyrekcja przeznaczyła na korzyść artystów orkiestry i chórów opery tutejszej; godzi się mniemać że publiczność tutejsza, skorzysta z tej sposobności ażeby okazać szczere współczucie dla tych skromnych, cichych a niezmordowanych pracowników, którzy nie zbyt uposażeni od losu, mają podwójne prawo do publicznego poparcia. Cena biletów na to przedstawienie zwyczajne, lecz wszelkie naddatki przyjmowane będą bez najmniejszej trudności.

Al.

* *Florencja, 24 (12) marca.* Kilka deputacij prowincjonalnych przysłało królowi adresa winszujące z okoliczności rocznicy jego wstąpienia na tron. (*Corr. Hav. Bul*)

* *Florencja, 26 (14) marca.* Podług wiadomości ze źródła wiarogodnego, rząd oświadczył się stanowczo w kwestji drogi żelaznej alpejskiej za linją św. Gotarda. Przygotowania do układów w tym względzie z rządami interesowanemi zostały już przedsięwzięte i reprezentanci Włoch przy tychże rządach otrzymali polecenie popierania tej kwestji. (*Wolffs T. B.*)

* *Konstantynopol, 25 (13) marca.* Na wyspach sporadzkich trwają ciągle rozruchy. Po wprowadzeniu przez Achmet-paszę nowych praw na Halki i Cassos, musiał on kazać wysadzić na ląd wojska w Calymnos. Pozostanie on tam aż do całkowitego wprowadzenia w wykonanie rozporządzeń rządu. Mieszkańcy schronili się w góry i wysłali do Konstantynopola prośbę o zachowanie ich przywilejów. (*Cor. Bür.*)

* *Bukareszt, 23 (11) marca.* Wiadomość podana przez *Correspondance du Nord-Est* w korespondencji jakoby z Krakowa, że 200 podoficerów pruskich, przebranych za robotników, znajduje się w drodze do Rumunji, jest fałszywa i należy do liczby tych zmyśleń, które stronnictwo czerwone szerzy jako manewr wyborczy. Rząd posiada dowody, że toż stronnictwo zamierza wywołać podczas wyborów rozruchy i gwałty, i przedsięwziął środki ostrożności. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Genewa, 25 (13) marca.* Obawiają się tu dziś nowych manifestacji. Zecerzy,* którzy nie chcieli zaniechać roboty, zostali wyłączeni z towarzystwa typograficznego i utworzyli inne takież towarzystwo. (*Tamże.*)

* *Londyn, 25 (13) marca.* Wiadomości z Melbourne (w Australji) potwierdzają, że wojna w Nowej Zelandji została już prawie całkiem ukończona. (*Tamże.*)

* *Waszyngton, 24 (12) marca.* Senat przyjął 37 głosami przeciw 16 zmiany w bilu o obsadzaniu posad urzędników, podług którego dozwala się prezydentowi suspendować urzędników bez podawania powodów i mianować ich następców. Podług zmian pomienionych, w razie odrzucenia przez senat nominacji następców, urzędnicy suspendowani mają wracać do pełnienia swych obowiązków. Prezydentowi zabrania się usuwać stanowczo urzędników. Bil ten został odesłany do izby reprezentantów. (*Wolffs T B*)

* *Waszyngton, 25 (13) marca.* Dawniejszy prezydent Johnson leży bardzo chory w Greenville (w stanie Tennessee). Obiega pogłoska, żedziś rano rażony on został apopleksją. (*Corr. Bür.*)

---

* Jego Wysokość Książę Mikołaj Oldenburgski, raczył przyjechać z Białegostoku i tamże z powrotem wyjechać.

---

* (Loterja). Zarząd ruskiego towarzystwa dobroczynności, zwracając się znów do współczucia publiczności względem urządzanej przez ten zarząd loterji na korzyść ochrony Marjińskiej, tego jedynego schronienia dla dzieci rosjan, potrzebujących, czy to z powodu sieroctwa, czy też z powodu ubóstwa rodziców, opieki i pielęgnowania ze strony towarzystwa, ma honor podać do wiadomości publicznej, że ciągnienie odbędzie się w drugiej połowie października roku bieżącego. O dniu i miejscu ciągnienia wcześnie będzie podane do wiadomości publicznej za pomocą ogłoszeń w gazetach. Bilety na loterję, po 25 kop. można nabywać: 1) w Warszawie u członków zarządu ruskiego towarzystwa dobroczynności: M. A. Patkulowej i baronowej E. M. Mengdenowej (w domu wydziału wojskowego na Nowym-Świecie), O. A. Sołowiewowej (w pałacu Brühlowskim), baronowej S. J. Medemowej (w gmachu rządu gubernjalnego przy ulicy Miodowej), opiekunki ochrony M. K. Muchanowowej (w byłym pałacu arcybiskupów przy ulicy Miodowej), w redakcji *Warszawskiego Dniewnika* i w magazynach Kożanczykowa, Istomina, Norblina, Langego, Bednawskiego, Skwarcowa i Zweigebauma (na Nowym-Świecie); 2) w innych zaś miastach kraju u gubernatorów i naczelników powiatu, których w razie niedostateczności przesłanych im biletów, uprzejmie prosi się o udawanie się z żądaniami nowych przesyłek biletów do zarządu ruskiego towarzystwa dobroczynności. (*Warsz. Dniew.*)

* (Kronika kościelna). Pobożna do grobów Zbawiciela pielgrzymka w zeszły wielki piątek i sobotę, odbyła się przy pogodzie, jasnem słońcem promienionej. We wszystkich kościołach groby starannie były przybrane, mnóstwem świateł gorzały, a w niektórych przybyły nowe dekoracje. Wszędzie szanowne damy, wymienione już w piśmie naszem, poświęcały się zbieraniu kwesty na korzyść tutejszych szpitali i ubóstwa. Jak lat poprzednich, tak i w roku bieżącym JW. Hr. Leopoldyna Berg Małżonka Namiestnika Królestwa, spełniając czyn miłości bliźniego, wybrała dla siebie w odległej przykopowej uliczce skromną kaplicę przy zakładzie schronienia N. Marji Panny, a tacę dostojnej kwestarki hojnie pokryli ubożsi i zamożniejsi mieszkańcy. Śpiewy artystów i amatorów odbyły się przy grobach według programu, jaki poprzednio był ogłoszonym. W zeszły wielki piątek w kościele archikatedralnym i metropolitalnym św. Jana trzy solenne na ten dzień rytuałem przepisane procesy odprawił ks. kanonik Dziaszkowski. Ceremonja poświęcenia potrójnych olei świętych, na użytek kościołów tutejszej archidjecezji, odbytą została pontyfikalnie w katedrze przez biskupa miejscowego ks. Majerczaka.

W zeszłą sobotę, w tutejszym kościele katedralnym ks. kanonik Dziaszkowski dopełnił ceremonji poświęcenia wody, ognia i paschału. Najważniejszą ceremonją dnia tego, dopełnioną tu były po godzinie 8 wieczorem, przy natłoku pobożnego ludu, to jest rezurekcja, będąca początkiem uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego. Nabożeństwo to, przy współudziale wyższego i niższego kleru, celebrował ks. prałat Zwoliński administrator archidjecezji warszawskiej; w trzykrotnej po kościele procesji s anownemu celebransowi asystowali tajny radca senator Karnicki i wice prezes towarzystwa dobroczynności hr. Ostrowski; podpory baldachimu unosili: członkowie rządzącego senatu Zaborowski i Krzyżanowski, prezes prokuratorji Rogoziński, prezes sądu apelacyjnego Wieczorkowski, jenerał-major Lachnicki, tudzież szambelan Pęcherzewski. Artyści i chóry instytutu muzycznego przy współudziale artystów opery, pod kierunkiem dyrektora Ap. Kątskiego wykonali dwa psalmy Moniuszki, chór Dawida i "Te Deum" Mozarta. — Nabożeństwo rezurekcyjne w innych kościołach odbyło się już to w sobotę wieczorem, już to w niedzielę z rana o godzinie 5-ej lub 6-ej, jak to poprzednio ogłoszonem z stało.

W pierwsze święto w kościele katedralnym, sumę celebrował ks. prałat Zwoliński, kazanie miał ks. Buskiewicz regens seminarjum; w drugie święto celebransem sumy był ksiądz kanonik Dziaszkowski, kazanie miał ksiądz Kucharski. W pierwsze święto instytut muzyczny pod kierunkiem swego dyrektora wykonał mszę Moniuszki; na graduale "Ojcze nasz" tegoż; na ofertorjum "Ave Marja" Kątskiego i benedictus Meyerbeera. W drugie święto dyrygował p. Rożniecki profesor instytutu; wykonaną była msza Mozarta, graduale Kątskiego, ofertorjum Rożnieckiego i benedictus Śliwińskiego.— W kościele św. Marcina przy ulicy Piwnej, obchodzony był w pierwsze święto odpust Zmartwychwstania, w drugie zaś święto w kościele św. Andrzeja przy ulicy Bonifraterskiej obchodzony był doroczny odpust Emaus zwany. W obu tych kościołach amatorowie śpiewu, wykonywali odpowiednie kompozycje kościelne.

* (Przedstawienie amatorskie). W dniu 19 (31) b. m., to jest jutro (we środę), o godzinie 8-ej wieczorem w sali gmachu warszawskiego towarzystwa dobroczynności przy ulicy Krakowskie-Przedmieście, danem będzie widowisko sceniczne przez amatorów na dochód ubogich, na którem przedstawionem zostanie w języku francuzkim operetka Offenbacha „La mari à la porte" i wodewil: "Ah! que les plaisirs sont doux." Cena miejsc: loża 4-ro osobowa rub. sr. 15; krzesło: w 3-ch pierwszych rzędach rsr. 5, w 3-ch następnych rzędach rs. 4, w 3 ch następnych rzędach rsr. 3, reszta krzeseł po rs. 2; balkon rs. 1 kop. 50; parter rsr. 1. Bilety sprzedawane będą w kancelarji towarzystwa w wigilję widowiska, t. j. dziś, od godziny 10 rano do 6-ej wieczorem, a w dzień widowiska podobnież od godziny 10 rano do rozpoczęcia widowiska.

* (Tydzień handlowy). *Dn. 15 (27) marca.* Z powodu nadchodzących świąt, wiadomości otrzymane z targów zagranicznych nie mają wielkiego interesu. W Londynie pomimo małego ożywienia ceny mocno się trzymały i pozostały na stanowisku zeszłegotygodniowem; w Berlinie ceny żyta osiągnęły małą przewyżkę w porównaniu zcenami tygodnia poprzedniego; w Gdańsku ceny pszenicy słabe, a żyta mocno się trzymają; obroty nieznaczne. Na naszym targu dowozy *pszenicy* były średnie, nabywców mało; przez konsumentów miejscowych targ był słabo odwiedzany: do Cesarstwa nic nie kupiono, ponieważ kupcy obcy rozjechali się na święta. Ceny pszenicy obniżyły się w skutek tego o 30 kopiejek, wyborowa wagi 260 funt. płacona od 6 rs. 60 k. do 6 rs. 90 k., wagi 250 funt. płacona rs. 6 k. 37 1/2 do 6 rs. 50 k. Gatunki średnie rs. 5 k. 85 do rs. 6 k. 15, ordynaryjne rs. 5 k. 40 do rs. 5 k. 70. *Żyta* dowozy były w ogóle średnie, brak jednak nabywców, z czego spekulanci starali się korzystać; kupując niżej o 22 1/2 k. W ostatnich dniach płacono rs. 4 k. 80; partje przybyłe wodą płacono po rs. 4 k. 35 do rs. 4 k. 65. *Jęczmień* zaniedbany, ceny obniżyły się o 22 1/2 k., płacono po rs. 3 k. 90 do rs. 4 k. 35. Wodą przybyło 600 korcy, które nabył pewien spekulant po rs. 4 k. 20. Dowozy owsa bardzo małe z powodu odbywających się obecnie zasiewów tego ziarna; ceny w ogóle mocno się trzymają, płacono po rs. 3 k. 60. Ceny *grochu* niezmienione; cukrowego nie było na targu; polny płacono po rs. 4 k. 50 do rs. 5 k. 25. *Okowitę* sprzedawano w ostatnich dniach targu po k. 87. Ceny obniżyły się głównie z powodu nastałych świąt wielkanocnych u żydów a tem samem zaprzestania zakupów. *Cukier.* I w tym produkcie obroty miały miejsce tylko na potrzebę konsumcyjną. Znaczniejszych tranzakcij nie było, ceny trzymały się mocno. Płacono za Hermanów i Ostrów rs. 4 k. 30, za Guzów i Sanniki po rs. 4 k. 20, za Łyszkowice, Oryszew, Dobrzelin, Elżbietów, Ruda Pabianicka, Konstancja i Leonów po rs. 4 k. 20; za Rytwiany rs. 4 k. 15; za Leśmierz rs. 4 k. 10, za Turek rs. 4 k. 05, za Łuków rs. 3 k. 90. Za mączkę tak w kawałach i mielona płacono rs. 3 k. 90 za kamień 24 funtowy. (*Gaz. Hand.*)

* (Handel zbożowy). Z korespondencji z Nowej Aleksandrji z d. 28 lutego (12 marca) r. b. do *Kur. Lubel.* dowiadujemy się, że zbliżający się termin otwarcia żeglugi na Wiśle, wywołał większy nieco ruch w handlu zbożowym. Pomimo niesprzyjającego obecnie stanu dróg, transporta pszenicy, z odleglejszych nawet okolic, jakoto z powiatów janowskiego, krasnostawskiego, codziennie przybywają; a tak w spichrzach tamtejszych, zawierających obecnie około 12,000 korcy, z każdym dniem zapasy pszenicy pomnażają się. Cyfra ta jednakże jest małą i stanowi zaledwie 1/6 część zwykłej ilości zboża, przed 3-ma laty corocznie w składach tamtejszych się znajdującego. Do spichrzów kazimierskich zakupiono w tamtych okolicach również znaczną ilość pszenicy; w m. Józefowie na l Wisłą znajduje się także kilka tysięcy korcy zboża. Właściciele zboża, zostając pod wpływam niepewnych i ciągle spadających cen wszelkiego rodzaju zboża na targach gdańskich, zakupioną przez siebie pszenicę przeznaczają po większej części na spław do Warszawy, gdzie ceny większe nierównie przedstawiają korzyści. Zakupywana obecnie pszenica w okolicach tamtejszych, płaconą jest z odstawą do Nowej-Aleksandrji, w ziarnie celnem, ważnem i czystem; korzec miary warszawskiej od rs. 6 k. 30.

* (Wypadki miejskie). W dn. 25-m b. m., w cyrkule Jerozolimskim, Józefa Mintzberg, lat 38 wieku licząca, żona żołnierza dymisjonowanego w domu pod Nr. 1192 zamieszkała, podczas nieobecności w domu męża, przez powieszenie odebrała sobie życie. Przyczyna samobójstwa dotąd niewiadoma. W celu wyprowadzenia śledztwa o powyższym wypadku, sąd zawiadomiono i ze strony policji zarządzono dochodzenie. — W tymże cyrkule, na ulicy Żelaznej, Karol Fejzer, wyrobnik, lat 40 liczący, pracując przy układaniu desek, przez własną nieostrożność, uległ złamaniu prawej nogi powyżej kolana. — W cyrkule Wolskim, Adam Lipiński, wyrobnik, pracujący w fabryce braci Szoltze pod Nr. 1116, uprzątając tokarnią, skutkiem własnej nieostrożności, schwytany został za rękę lewą, kołem, które wyrwało mu trzy palce. Obaj wymienieni ludzie, odesłani zostali na kuracje do szpitali. — W cyrkule Pragskim, w domu pod Nr. 175, ściana drewniana, przylegająca do kuchni angielskiej, zapaliła się, lecz ogień przez przybyłych ludzi straży ogniowej, natychmiast ugaszonym został; przy ratunku, kuchnia i ściana wspomniona rozebrane zostały.

---

* (Podróż J. C. W. Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego.) Gazeta *Diejatelnost* donosi, że Jego Cesarska Wysokość Wielki Książe Mikołaj Mikołajewicz Starszy uda się wkrótce na Kaukaz.

* (Obiad u J. C. W. Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza.) Dnia 11 (23) lutego Jego Cesarska Wysokość Wielki Książe Michał Mikołajewicz zaprosił na obiad obecnych w Tyflisie uczęstników obrony Sewastopola. Zgromadziło się 19 gości. Ku końcowi obiadu, Najdostojniejszy gospodarz wzniósł toast za zdrowie Najjaśniejszego Pana; po tym toaście, na propozycję Jego Cesarskiej Wysokości, wzniesiony został toast za zdrowie wszystkich uczęstników obrony Sewastopola i posłano telegramy do Petersburga, do zgromadzonych w tymże dniu na „obiedzie Sewastopolskim", na imię Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego, oraz do Sewastopola, na imię wice admirała Kiślińskiego. Następnie jenerał-adjutant książe Światopołk Mirski wzniósł toast za Najdostojniejszych uczęstników obrony Sewastopola, Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Mikołaja Mikołajewicza Starszego i Michała Mikołajewicza. Gdy umilkły okrzyki „hura", wywołane tym toastem, na-

stąpiły toasta wniesione przez niektórych z obecnych, za księcia Menszykowa, za jednego z głównych działaczy obrony jenerała Todtlebena, za jenerała Kotzebue, hrabiego Osten-Sackena, księcia Wasilczykowa, Chrulewa i Chruszczewa, wice-admirałów Nowosilskiego i Pamfiłowa i kontr-admirała Butakowa. Na zakończenie tych wszystkich toastów, na propozycję Jego Cesarskiej Wysokości, wniesiono toast za mniejszych braci — za wszystkich żołnierzy załogi Sewastopola i floty czarnomorskiej. (*Goniec Urzęd.*)

* (Reskrypt J. C. W. Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza) Gazeta *Kaukaz* podaje z Tyflisu następującą wiadomość: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książe Aleksy Aleksandrowicz wystósował do Jego Cesarskiej Wysokości Głównodowodzącego armją Kaukazką reskrypt datowany 15 grudnia, następującej osnowy:

„Wasza Cesarska Wysokości!"

„Telegram Wasz rozrzewnił Mnie do głębi serca i dziekuję raz jeszcze szczerze mieszkańcom znakomitszym Dagestanu zachodniego i stopniom milicji tego oddziału za myśl zespolenia pamieci o Mnie i o Mojem ocaleniu, z płodną w owoce sprawą wychowania ubogich dzieci.

„Dla tem żywszego wyrażenia mego serdecznego spółczucia dla tej dobrej sprawy, zgadzając się, z Najmiłościwszego zezwolenia Najjaśniejszego Cesarza, na nadanie Mego Imienia stypendjom ustanowionym w szkole Temir-Chan-Szurińskiej, ustanawiam tamże trzecie stypendjum, i w tym celu mam zaszczyt załączym przy niniejszem trzy 5-o procentowe bilety banku państwa drugiej emisji, za numerami 26. 802. 132 291 i 131. 292, na sumę tysiąc dwieście rs.

„Przyznawanie Mego stypendjum raczcie przyjąć, Wasza Cesarska Wysokości, na siebie dopóty, dopóki nieraczycie uznać za potrzebne włożyć to na kogo innego, podług Waszego uznania.

„Zawiadamiając o tem, mam zaszczyt upraszać Waszę Cesarską Wysokość, ażebyście raczyli wydać stosowne w przedmiocie niniejszym rozporządzenia, i ażebyście przyjęli zapewnienie serdecznego Mego poważania szczereji miłości, z jakiemi mam zaszczyt być"

„Waszej Cesarskiej Wysokości!"

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza ręką napisano.

„Wysoko poważający i szczerze kochający synowiec „ALEKSY".

Na skutek tego reskryptu, Jego Cesarska Wysokość Głównodowodzący armiją kaukazką raczył przyjąć na siebie stanowcze wyznaczanie kandydatów na nowo ustanowione stypendjum, na przedstawienie naczelnika obwodu Dagestańskiego.

* (Wiadomości dworskie). W sobotę, 8 marca, w kaplicy pałacu Zimowego, przystępowali do komunji świętej: Ich Cesarskie Moście Cesarz i Cesarzowa, Ich Cesarskie Wysokoście Cesarzewicz Następca Tronu Wielki Książę Aleksander Aleksandrowicz, Wielka Księżna Marja Cesarzewiczowa Marja Teodorówna, Wielcy Książęta: Włodzimierz, Aleksy, Sergjusz i Paweł Aleksandrowicze i Wielka Księżniczka Marja Aleksandrówna. (*Gon. rząd.*).

* (Wznoszenie cerkwi w zachodnim kraju). *Praw. Wiest.* podaje sprawozdanie o budowie i restauracij prawosławnych cerkwi w zachodnim kraju. W ciągu ostatnich 10 u lat wydano na to z funduszów skarbowych 3,001,842 rs. 99 k. Summa ta użyta została na koszta budowy i przebudowania gmachów cerkiewnych; zaopatrzenie zaś cerkwi w sprzęty, szaty, obrazy, księgi i inne przedmioty wymagało nowych wydatków, pokrycie których obciążyłoby fundusze skarbu państwa. Z tego względu ministerstwo spraw wewnętrznyah zmuszone zostało udać się do dobroczynności prywatnej. Z szczodrobliwości Najjaśniejszego Pana, Najjaśniejszej Pani i członków domu Cesarskiego, z funduszów kapituły orderów i zebranej składki, otrzymano ofiar pieniężnych 216,000 rs. i fantów przybliżonej wartości 1,000,000 rs. Wszystkie te ofiary w gotowiźnie i przedmiotach rozdzielone zostały między cerkwie i szkoły zachodniego kraju, w 4,135 miejscach. Oprócz budowli wzniesionych w dobrach prywatnych, pobudowano po wsiach rządowych w ciągu 23 lat (od r. 1845 do 1869) 399 cerkwi. W ogóle w 9 gubernjach zachodniego kraju odnowiono świątyń 1,349; pozostaje do odnowienia 5,337. Niektóre z tych cerkwi, jako nie mające parafji lub z innych powodów, mogą być zwinięte, ale w każdym razie przeszło 3,000 cerkwi wymagają przebudowania lub znacznej poprawy.

* (Sprawa włościańska). *Praw. Wiest.* podaje, że podług odebranych od naczelników gubernij w r. 1868 szczegółowych doniesień o biegu sprawy włościańskiej, pokazuje się, że do 1 stycznia 1869 r., ilość włościan zostających w obowiązkowych stosunkach, wynosi 3,401,529; a włościan, których obowiązkowe stosunki ustały 6,374,488. Z tej liczby nabyli grunta na własność: 1) W drodze wykupu bez pomocy rządu, i darowizny części gruntów 552,050 osób; 2) przy pomocy rządu 5,282,764. W ogóle, przy pomocy rządu wykupiono gruntów na mocy układów 11,247,469 dziesiatin; a na mocy aktów 6,799,963 dzies.; w pierwszej kategorji ilość gruntu wynosi $3\frac{1}{2}$, a w drugiej $3\frac{3}{4}$ dzies. na duszę. Srednia wartość wydzielonych gruntów w pierwszym razie wynosi 104 rs. 54 k., a w ostatnim 65 rs. 24 k. Pożyczka wykupowa do zatwierdzonych układów i aktów wynosi 477,096,972 rs., a do wykonanych 440,043,555 rs. Ta ostatnia cyfra obejmuje: 1) Dług właścicieli ziemskich do byłych zakładów kredytowych 208,448,203 rs.; 2) dowody wykopowe 88,388,350 rs.; 3) 5% bilety 2-ej emisji 49,759,100 rs.; 4) kapitał zastąpiony przez $5\frac{1}{2}$% stałego dochodu ze skarbu — 91,753,367 rs. i 5) wypłatę w gotowiznie 1,603,326 rs. Z ogólnej ilości włościan, osiedlonych w dobrach drobnych właścicieli (137,054) z wyjątkiem gubernij zachodnich, oddano w ciągu r. 1868 do skarbu 199 dóbr z ludnością 1,898 włościan, za wynagrodzdniem właścicieli 250,076 rs. W ogóle do 1 stycznia 1869. przeszło do skarbu drobnych majątków 7,436 z ludnością 58,652 włościan, i wypłacono właścicielom wynagrodzenia 7,933,731 rs.

* (Kolej żelazna). Korespondent do gazety *Sowr. Izw.* donosi, że w miesiącu czerwcu ma być otwartą kolej żelazna od arsenału, w dzielnicy wyborgskiej, do trzeciego Pargołowa, gdzie do tego czasu ma być wykończona stacja. Nie ma wątpliwości, że to ułatwienie komunikacji znacznie podniesie cenę mieszkań letnich. Słychać także, że na 30-go sierpnia ukończona i otwarta będzie kolej aż do Wyborga.

* (Otwarcie ruchu). *Kijewlanin* donosi, że w tych dniach rozpocznie się sprzedaż biletów pasażerskich i przyjmowanie bagażów z Moskwy do wszystkich stacij kolei kursko-kijowskiej, a z Browarów do wszystkich stacij kolei moskiewsko-kurskiej.

* (Kolej żelazna moskiewsko-jarosławska). *Birż. Wied.* donoszą, że budowa tej kolei od osady siergiejewskiej do Jarosławia bardzo czynnie postępuje. Spodziewają się, że w przyszłym miesiącu maju rozpocznie się ruch pociągow pasażerskich do m. Aleksandrowa, a w jesieni do Jarosławia.

* (Kwestja kobiet). *St. Pet. Wied.* piszą: Z listu prywatnego dowiadujemy się, że w Berlinie panuje wielka agitacja w sprawie kobiet. Na czele tej agitacji stoi małżonka następcy tronu. Mają zamiar założyć akademją żeńską i w tym celu ogłoszona została składka. Tym sposobem kwestja kobiet nie jest nowością u nas; powstała ona w skutku dążności, jakie się objawiły w Paryżu, Londynie, Pradze i Berlinie.

* (Przyjazd). Gazeta *Kaukaz* donosi, że 14 lutego przybył do Tyflisu książę Achilles Murat.

* (Szamyl). *Kijewlanin* podaje pogłoskę, że mieszkający w Kijowie Szamyl, otrzymał pozwolenie udania się w pielgrzymkę do Mekki.

* (Wieści). Gazeta *St. Pet. Wied.* pisze: „Słychać, że w tygodniu wielkonocnym wyjedzie ztąd do Paryża ober-policmajster tutejszy, jenerał-adjutant Trepow, udający się zagranicę w interesach służbowych. Nieobecność jego w stolicy potrwa około miesiąca. Słychać także, że utworzoną będzie nowa posada pomocnika ober-policmajstra petersburgskiego".

* (Wyrok). U sędziego pokoju 1-go wydziału powiatu petersburgskiego, jak donosi dziennik towarzystwa opieki nad zwierzętami, rozbierana była 22 lutego sprawa o walce kogutów jaka miała miejsce w traktjerni kupca Chrysanfowa, za rogatką moskiewską. Po odczytaniu spisanego protokułu i zapytaniu skarżąc go, członka towarzystwa p. N. Wilkinsa, i oskarżonego kupca Chrysanfowa, sędzia pokoju, uznawszy Chrysanfowa winnym srogiego obchodzenia się ze zwierzętami i dopuszczenia zakazanych widowisk, skazał go na karę 20 rubli sr.

* (Przesiedlanie łotyszów). Gazeta ryska donosi, że od niejakiego czasu bawi w Mitawie pełnomocnik obywatela simbirskiego Pukałowa, mający polecenie skłaniać włościan łotyszów do przesiedlania się na grunta jego mandanta, w charakterze dzierżawców. W tym celu w Mitawie rozszerzane są drukowane egzemplarze warunków dzierżawy w języku ruskim i łotyszskim. Słychać, że już dość znaczna ilość włościan zawarła umowy dzierżawne z pełnomocnikiem p. Pukałowa. Poprzednio już donosiliśmy o wyprawieniu partji tych przesiedleńców do majątku p. Pukałowa.

* (Główna wygrana). Gazeta *Nowoje Wremia* pisze: Dowiadujemy się z pewnego źrodła, że w ciągnieniu drugiej pożyczki premjowej, główna wygrana (200,000 rs.) dostała się jednemu z ekspedytorów komory petersburgskiej, p. N. Lembke.

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 24 (12) marca. Imparcial* donosi, że nastąpi emisja jednego miljarda realów w obligacjach długu zagranicznego. (*Wolffs T. B.*).

* *Madryt, 24 (12) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów przyjęty został, 139 głosami przeciw 48, projekt do prawa w przedmiocie kontyngensu poborowego na r. b. w wysokości 25,000 ludzi. Następnie kortezy odroczyły się do przyszłego poniedziałku. — Sprawozdanie komisji budżetowej kortezów oświadcza się na korzyść zamierzonej emisji pożyczki w wysokości jednego miljarda realów. Pogłoski o mniemanych powstaniach wojsk w Valladolidzie Alcala są całkiem bezzasadne. (*Tamże*).

* *Madryt, 24 (12) marca. Correspondencia* zapewnia, że większość komisji konstytucyjnej przemawia za zupełnem oddzieleniem kościoła od państwa. Mniejszość zaś, do której należy p. Olozaga, proponuje religję państwową wraz z tolerancją innych wyznań. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 26 (14) marca. Correspondencia* zapewnia, że wykryto sprzysiężenie karlistowskie i że z tego powodu aresztowano jednego jenerała i dwóch oficerów z armji. — W sferach dobrze zawiadomionych zapewniają, że rząd jest, tak samo jak poprzednio, skłonnym do utrzymania zasady wolności wyznań religijnych; chce on atoli, ażeby religja katolicka pozostała nadal wyznaniem państwowem i ażeby duchowieństwo płatne było ze skarbu. — We wszystkich prowincjach panuje jak najzupełniejsza spokojność. (*Wolffs T. B.*)

* W przedmiocie faktycznego przystąpienia do poboru do wojska, rząd nie jest bez obawy; tak przynajmniej donosi *Constitutionnel*, który nadmienia, że dla zapobieżenia naruszeniu spokojności, marszałek Prim zamierza uorganizować oddziały ochotników, które w razie potrzeby posłane będą na punkta zagrożone. Wiadomo atoli, że pisma paryzkie przedstawiają zwykle położenie rzeczy w Hiszpanji w niekorzystnem świetle; bardzo przeto być może, iż pobór do wojska dokonany zostanie z większą łatwością, niż pisma pomienione przewidują. — Takiż pessymizm przebija w podanych poniżej, z *Correspondance française*, wiadomościach, które należy przyjąć z zastrzeżeniem i w których mowa jest o nowych krokach dla rozwiązania kwestji obsadzenia tronu hiszpańskiego. Dziwną wydawać się musi ta okoliczność, że wspomniane w tych wiadomościach zamiary mężów stanu kierujących losami Hiszpanji, nie są wcale wzmiankowane w żadnem innem piśmie, chociaż z drugiej strony nie byłoby nic nieprawdopodobnem w tem, gdyby osobistości stojące u steru rządu w Hiszpanji, uznały za stosowne, — w chwili, w której prawie ukończone już zostały prace około nakreślenia nowej konstytucji, — porozumieć się z większością kortezów co do osoby przyszłego monarchy. Dla tego też wiadomości, o których tu mowa, zasługują na wzmiankę, pomimo iż niektóre zawarte w nich szczegóły, mianowicie zaś twierdzenie, jakoby książę Montpensier nie był lubiony przez armję hiszpańską, budzą słuszną wątpliwość. Armji tej nie może być niewiadomem, że jedynie wyższa wola przeszkadzała stale księciu brać udział osobisty w jej wyprawach i powodzeniach. (*Nordd. A. Z.*).

* *Correspondance française* podaje z Hiszpanji następujące wiadomości, które zasługują na powtórzenie, pomimo iż budzą wątpliwość. Do *Correspondance* piszą mianowicie z Madrytu, ze źródła, któremu ona, jak powiada, ufa w zupełności, co następuje: „Ostatnie wypadki w Andaluzji przekonały naszych mężów stanu, że nie powinni zwlekać dłużej z rozstrzygnięciem kwestji najważniejszej dla całego kraju. Skutkiem tego Serrano i Prim postanowili wezwać na 22-go marca wielu członków kortezów, oraz stosowną liczbę reprezentantów armji, duchowieństwa i wyższych urzędników, na zgromadzenie prywatne, na którem, poniekąd w rodzaju próby i dla dowiedzenia się o usposobieniu sfer wpływowych, ma być roztrząsana kwestja obsadzenia tronu. Na zgromadzeniu tem mają być poddani pod głosowanie trzej kandydaci w następującym porządku: przedewszystkiem książę Montpensier, następnie król Ferdynand portugalski i nareszcie książę Aosta. Przewidują zawczasu, że największą liczbę głosów uzyska król Ferdynad portugalski, albowiem kandydatura ta popieraną będzie nietylko przez licznych stronników tego króla, lecz także przez osoby mające sposób myślenia mniej więcej republikański lub żywiące plany ukryte, gdyż osoby te mają interes w tem, ażeby kwestja obsadzenia tronu pozostała w zawieszeniu, gdyż spodzie-

wają się, że król Ferdynand nie przyjmie korony hiszpańskiej, chociażby takowa została mu zaproponowaną znaczną większością głosów. Jeżeli to ostatnie oczekiwanie urzeczywistni się, — podług najnowszych zaś wiadomości z Lizbony, król Ferdynand stroni obecnie bardziej niż kiedykolwiek od korony hiszpańskiej, — w takim razie weźmie bez wątpienia i a teraz górę kandydatura księcia Montpensier. Lecz ludzie nieuprzedzeni żywią przekonanie, że rządy tego księcia oparte będą na podstawach bardzo wątłych. Jako pierwszy skutek jego wstąpienia na tron, przewidywane jest wielkie i niebezpieczne rozdwojenie w armji, która nie lubi stanowczo tego księcia. Ztąd to pochodzi, że Prim, który jest bardziej narzędziem, niż kierownikiem armji, nie może, pomimo najlepszych chęci, zgodzić się na tę kandydaturę. Oprócz tego książę Montpensier będzie musiał walczyć nieustannie z niechęcią dworu tuileryjskiego, który popierać będzie kolejno, stosownie do okoliczności, izabelistów, karlistów lub unjonistów. Wybór przeto księcia Montpensier stworzyłby prawdopodobnie jedynie nową tymczasowość, i z tego powodu Olozaga i jego przezorni przyjaciele mają w pogotowiu trzeciego kandydata, który pozostanie może na długi czas imieniem bez programu, arkuszem niezapisanym. Tak mają się rzeczy w chwili obecnej; można atoli przewidywać, że podczas tygodnia świątecznego nastąpi zwrot stanowczy w kwestji obsadzenia tronu."

* Komisja, której powierzone zostało nakreślenie projektu nowej konstytucji dla Hiszpanji, doszła obecnie do końca swego zadania. Zasady główne tego projektu są następujące: Rząd ma być monarchiczny, z dwiema izbami, z których izba senatorów ma być wybierana przez rady prowincjonalne, izba zaś deputowanych zapomocą głosowania powszechnego. Mają być zagwarantowane wolność prasy, oraz prawo tworzenia zgromadzeń. W ogóle charakter monarchiczny ma przemagać w nowej konstytucji. Z tego ogólnego zarysu nie można jeszcze bezwątpienia powziąść należytego wyobrażenia o nowej konstytucji. Nie wiadomo mianowicie, w jaki sposób władza podzieloną będzie pomiędzy rząd i izby. Projekt konstytucji miał być złożony dnia 24-go b. m. wieczorem w kortezach ustawodawczych. *(Nordd. A. Z.)*

* Zdaje się, że kwestja osoby przyszłego monarchy hiszpańskiego nie została wcale dotkniętą w projekcie konstytucji, nakreślonym przez komisję, albowiem żaden telegram nie podaje najmniejszej w tym względzie wzmianki. Dla ocenienia atoli szans znanych trzech kandydatów do tronu hiszpańskiego, ważną jest wiadomość, że kilka dni temu przestało znowu wychodzić jedno z tych pism madryckich, które popierają kandydaturę króla Ferdynanda portugalskiego. Obok tego *La Presse* paryzka donosi, że król Ferdynand oświadczył znowu niedawno przy stosownej okoliczności że nie opuści za nic w świecie Portugalji. — Na posiedzeniu kortezów z 21-go marca, rząd doznał przy głosowaniu porażkę, której doniosłość złagodzoną została oświadczeniem złożonem przez ministra spraw wewnętrznych, że nie przywiązuje wielkiej wagi do tego głosowania. Kortezy uchwaliły mianowicie 91 głosami przeciw 82, że ma być wzięty pod rozwagę wniosek Orense'go, iż stanowisko deputowanego nie daje się pogodzić z żadnym urzędem publicznym; lecz uchwała ta nie oznacza jeszcze, że wniosek pomieniony zostanie przyjęty. Podług dotychczasowych przepisów, tacy tylko urzędnicy publiczni mogą zasiadać w kortezach, którzy nie zostaną przez to pozbawieni możności pełnienia swych obowiązków urzędowych, a zatem tacy tylko, którzy urzędują w stolicy. P. Orense chce wyłączyć z kortezów i tych urzędników, których liczbę podaje on na 80, podczas gdy p. Sagasta powiada, że wynosi ona tylko 37. *(Nordd. A. Z.)*

* Obiegają pogłoski po kraju o zamierzonym zamachu stanu. *El Correo del Norte* mówi o ułożeniu projektu co do nadania rządowi *władzy nadzwyczajnej*. W jakim celu? Czy dla przytłumienia możliwego powstania? Ależ władza wykonawcza dostateczny już dała dowód, iż nie potrzebuje dyktatury dla uśmierzania powstania. Czyżby tym sposobem chciano narodowi narzucić ostateczną formę rządu? Złośliwi rozsiewają te pogłoski, bojaźliwi spodziewają się tego, a umysły spokojne skłonne są do uwierzenia temu. *(La Fr.)*

* *La Fr.* z dnia 26 marca pisze: *Gironde* donosi, że była królowa Izabella, przybywszy z Paryża, przejechała przez Bordeaux dnia 17 marca. „Towarzyszyło jej, powiada *Gironde*, trzech infantów, intendent Marfori i dwie frejliny. Utrzymują, że obrała ona swoją stolicę w bliskości granicy, ażeby być gotową na wszelki wypadek. Królowa zdaje się być bardzo wesołą. Na całej linji z Paryża do Bordeaux zachowała ona jak najściślejsze incognito." Możemy zapewnić naszego towarzysza z Bordeaux, że królowa Izabella nie opuszczała wcale Paryża, i że nie ma nawet mowy o jej podróży. Za to mówią od kilku dni, iż don Carlos postanowił wyjść z swojej roli prostego spektatora, w której dotąd pozostawał, i że czynnie ma wmięszać się w wypadki hiszpańskie.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Podróż cesarza. — Sprawy wewnętrzne). *Wiedeń, 23 marca.* Cesarz, który przepędzi tu święta wielkanocne, uda się około połowy przyszłego tygodnia do Budy, gdzie zabawi w każdym razie do czasu otwarcia przyszłego sejmu węgierskiego, a za tem do końca przyszłego miesiąca. — W obec braku wszelkich wypadków donioślejszych w stolicy, uwaga publiczności zwrócona jest znowu w wysokim stopniu do spraw prowincjonalnych. Tam atali, tak samo jak od kilku lat, główną rolę odgrywają zajścia na polu narodowości i wyznań. Po wyjeździe cesarza z Trjestu, omal że nie przyszło tam do krwawych zajść, albowiem pewna liczba żołnierzy milicji miejscowej, stanowiącej jakby rodzaj gwardji narodowej, złożonej z słoweńców, przechodziła w mundurach przez ulice Trjestu, przyczem śpiewała pieśni narodowe słoweńskie, czego ludność włoska nie chciała ścierpieć. Jedynie rychłe wdanie się patrolu wojskowego zdołało zapobiedz bójce. We Lwowie zwiększa się coraz bardziej niezadowolenie z powodu nieuwzględniania życzeń wyrażonych w rezolucji sejmu galicyjskiego, ultra-narodowcy zaś usiłują podtrzymywać wzburzenie umysłów pomiędzy niższemi warstwami ludności zapomocą meetingów na wzór takichże zgromadzeń w Czechach. W Pradze nareszcie, niesnaski wyznaniowe wcisnęły się aż do senatu uniwersytetu tamecznego, tak iż członkowie klerykalni i antiklerykalni tego uczonego zgromadzenia toczą pomiędzy sobą spór zawzięty w przedmiocie adresu, który pierwsi chcą wystosować do ojca św. z powodu uroczystości jego sekundycji, podczas gdy członkowie antiklerykalni uniwersytetu, zwłaszcza zaś profesorowie wydziału prawnego, protestują energicznie przeciw podaniu tego adresu w imieniu całego senatu akademickiego. Obok wiadomości o tych agitacjach, pisma prowincjonalne zapowiadają rychłe ogłoszenie amnestji powszechnej za przekroczenia prasowe, zniesienie niebawem stanu wyjątkowego w Pradze i t. p.; głównie *Mährischer Correspondent* zapowiada z pewnością obie powyższe łaski na święta wielkanocne, podczas gdy stosowniej byłoby, ażeby pierwszeństwo w podawaniu wiadomości tak pocieszających pozostawione zostało organom półurzędowym stolicy, i z tego powodu pomienione wieści pism prowincjonalnych powinny być przyjmowane z zastrzeżeniem. *(Nordd. A. Z.)*

* (Zaprzeczenie pogłoskom. — Wybory. — Zgon Böszörmenyi'ego). *Wiedeń, 25 marca.* Pogłoskom podanym niedawno przez niektóre pisma wiedeńskie o zmianach w ministerstwie cislitawskiem, o mianowaniu na nowo księcia Auersperga prezesem tegoż ministerstwa, o dymisji D. a Bergera i t. d., zaprzeczają obecnie jednozgodnie pisma prowincjonalne, pozostające w stosunkach z rządem. — Żadna inna sprawa nie zaprząta w chwili obecnej uwagi powszechnej w tak wysokim stopniu, jak walka wyborcza w Węgrzech, która ma być ukończoną dziś. Podług wiadomości podawanych przez organa deakistowskie, wybrano do wczorajszego wieczora 331 deputowanych, z których 186 należy do stronnictwa Deaka i 145 do opozycji; ponieważ zaś ta ostatnia liczyła w poprzednim sejmie węgierskim, w wypadku najpomyślniejszym, najwyżej 110 członków, przeto przewidywać można znaczne spotęgowanie opozycji w porównaniu z poprzednim okresem prawodawczym. Wielkie niezadowolenie wywołała w szeregach deakistów ta okoliczność, że przy wyborach w peszteńskim okręgu wyborczym Theresienstadt, minister handlu Gorove nie utrzymał się w obec p. Jókai'a, kandydata opozycji i redaktora pisma *Hon.* Wszystkie dzienniki wiedeńskie zastanawiają się w długich artykułach nad rezultatami wyborów w Węgrzech, i każde pismo wyprowadza z nich wnioski stosownie do swej własnej dążności. *Wanderer* powiada, że należy pozwolić lewemu krańcowi rządzić w Węgrzech i znieść instytucję delegacji; *Neue freie Presse* widzi niezbędną potrzebę mianowania stanowczego prezesa ministerstwa cislitawskiego, ażeby w ten sposób rozpadająca się większość w austrjackiej izbie deputowanych została wzmocnioną i ażeby stronnictwo Deaka uzyskało w radzie państwa z tej strony Litawy silne poparcie moralne; z właściwie praktycznego stanowiska zapatruje się na kwestję węgierską tylko pismo austrjacko madjarskie *Die Debatte*, które powiada, że ministerstwo węgierskie usiłować będzie prawdopodobnie zwalczyć opozycję zapomocą przyjęcia do swego łona kilku przewódców tejże opozycji, lub też, w razie niepowodzenia w tym względzie, wróci na jakiś czas do systemu reakcji. *Die Debatte* atoli nie wspomina wcale o konsekwencjach, jakie wynikłyby niezawodnie dla całej monarchji austrjackiej z tej ostatniej ewentualności. — Wybory w Węgrzech mogłyby posłużyć dla Cislitawji za przykład pod tym względem, że wszystkie klasy ludności węgierskiej okazują nadzwyczajny interes dla spraw krajowych. Jak rzeczy stoją w tym względzie z tej strony Litawy, okazuje się z tego faktu, że podczas dokonanych kilka dni temu nowych wyborów jednej trzeciej części rady miejskiej wiedeńskiej, z liczby 40 000 zapisanych wyborców, zgłosiło się ogółem tylko 3,793. — Zaledwie uciszyła się nieco agitacja wyborcza w Peszcie, a już nowe wydarzenie grozi naruszeniem spokojności w stolicy Węgier. Publicysta radykalny Böszörmenyi, który był w roku zeszłym redaktorem pisma *Magyar Ujsag* i który w tym charakterze skazany został za przekroczenia prasowe na jeden rok więzienia, zmarł wczoraj po południu w temże więzieniu. Liczne stronnictwo radykalne w Peszcie, będące jeszcze pod wpływem wrażenia wywartego potrójnem swem zwycięztwem wyborczem w stolicy Węgier, nie omieszka zapewne wykonać wielką demonstrację w wielki piątek, w którym to dniu odbędzie się pogrzeb Böszörmenyi'ego, i z tego powodu obawiają się tam groźnych zajść. *(Nordd. A. Z.)*

Prusy i Niemcy.

* (Wojna z r. 1866.) *Militär Ztng*, wychodząca w Berlinie, oblicza, że liczba podoficerów i żołnierzy pruskich, którzy stali się inwalidami podczas krótkiej kompanji z roku 1866, wynosi 11,640, z których 76-u straciło po dwa członki lub oba oczy, 677 po jednym członku, 1356 stało się całkiem niezdatnymi do zapracowania sobie na życie, i t. d.

* (Profesor Ewald), stawiony przed najwyższym trybunałem w Getyndze, jako oskarżony o zbrodnię obrazy majestatu i podburzania do nienawiści przeciwko rządowi, został tego samego dnia przez sąd uwolniony i obrany jednogłośnie przez ludność kandydatem na deputowanego do parlamentu północnego. *(La Fr.)*

Francja.

* (Sprawa franko-belgicka). P. Frère-Orban, jako jeden z najznakomitszych członków gabinetu belgickiego, przybył jak mówią do Paryża dla dania osobistych objaśnień co do faktów spełnionych i porozumienia się z rządem francuzkim co do umowy zawartej z p. de Laguéronnière, a ogłoszonej przez *Journal officiel.* Zapewniają, że p. Frère-Orban ma mieć konferencję z ministrem stanu i z ministrem spraw zagranicznych dla naradzenia się z nimi nad składem komisji mieszanej i programem jej zajęcia. P. Frère-Orban jest najznakomitszym dyplomatą swojego kraju. Za jego to wpływem przedstawione zostało prawo o kolejach żelaznych zatwierdzone przez izby belgickie, ale mówią, że dziś zastanowił się on dokładniej nad położeniem rzeczy i prawdziwych interesów obu krajów. *(La Patr.)*

* (Układy z Belgją). Dziennik *Patrie* pisze pod datą 26-go marca: „Otrzymaliśmy z Brukseli, pod dniem 25-m marca, nowe informacje w sprawie franko belgickiej. P. Frère-Orban, który chce układać się osobiście w tej kwestji, dla której zgromadził już wszystkie żywioły i materjały, zamierzał przybyć do Paryża przed świętami wielkanocnemi, ażeby mieć bezzwłocznie konferencję z ministrem spraw zagranicznych margrabią de La Valette i z ministrem stanu p. Rouher'em, który prowadził układy w przedmiocie traktatu z r 1861; lecz nieobecność chwilowa margrabiego de La Valette zniewoliła go do odroczenia tej podróży. P. Frère-Orban pojmuje całą trudność położenia, które sam on spowodował przez złożenie prawa z 23-go lutego; widzi on, z ożywienia panującego w pewnych częściach Belgji, zwłaszcza zaś w kraju wallońskim, jak dalece interesa zostały zatrwożone na myśl, że traktat z Francją nie zostanie może wznowiony, i dla tego chce za pomocą starań szybkich i stanowczych, uspokoić umysły i wyjść z teraźniejszego położenia przykrego. Podczas narad z posłem francuzkim, wice-hrabią de La Guéronnière, kwestja dotycząca umów w przedmiocie dróg żelaznych belgickich, dała powód do rozmowy bardzo drażliwej. Gabinet belgicki oświadczył pod tym względem, że nie chce ustąpić w zasadzie, i dopiero po długich rozprawach zgodził się on na żądania Francji. To co gabinet belgicki stawiał na drugim planie, rząd francuzki postawił na pierwszym planie i osiągnął w tym względzie powodzenie. Pierwszą kwestją, która ma być roztrząsaną i rozstrzygnięą, jest kwestja dróg żelaznych, albowiem pozostaje ona w styczności z interesami wielkiej doniosłości, które nie cierpią zwłoki.

Druga kwestja, dotycząca zmian, które mają być zaprowadzone w traktacie w r. 1861, zostanie roztrząśniętą i rozstrzygniętą niezwłocznie potem. Jest ona mniej nagląca, albowiem termin traktatu upływa dopiero w maju 1871 r., podług brzmienia zaś artykułu 40-go, stronom umawiającym się służy do maja 1870 roku prawo zakomunikowania sobie wzajemnie swych zdań".

* (P. Frère-Orban). Dziennik *France* pisze pod datą 24 marca: P. Frère-Orban, prezes ministrów belgickich, którego rychły przyjazd do Paryża został zapowiedziany, spodziewany jest dopiero w poniedziałek lub we wtorek przyszłego tygodnia.

* (Podróż p. Nigra) do Włoch dała powód prasie do różnych uwag. Mówiono, że p. Nigra udał się do Florencji dla naradzenia się z jenerałem Menabrea co do wyboru dokumentów odnoszących się do kwestji rzymskiej, które mają być pomieszczone w *księdze zielonej*, i żądania w imieniu rządu francuzkiego zniszczenia niektórych dokumentów, których ogłoszenie mogłoby go nabawić kłopotu. Wiadomo rzeczywiście, że p. Menabrea zapowiadając w izbie włoskiej ogłoszenie powyższych dokumentów, powiedział, że zapełni próżne miejsca pozostawiono w *księdze żółtej* francuzkiej, w przedmiocie sprawy rzymskiej. Komunikacje te według *Presse* odnosić się mają do zwrotu polityki francuzkiej. „Sądzimy na pewno, powiada ten dziennik, że p. de Lavalette chcąc posunąć się cokolwiek naprzód w swojej neutralności względem Rzymu, nie pragnął pozostawić publiczności w mniemaniu, iż naśladować będzie politykę swojego poprzednika, i że dlatego depesze w duchu *nigdy* p. Rouhera zostały zniszczone". Wiadomość podana przez *Presse*, jest bezzasadną; wybranąby była najgorsza chwila dla zerwania z stronnictwem katolickiem, którego pomocy potrzebują przy wyborach. Zresztą *Etendard* oświadcza dziś, iż upoważniony został do zaprzeczenia pogłoskom co do podróży pana Nigra. *(Nord)*.

* (P. Rhangabe) mianowany niedawno ministrem pełnomocnym rządu heleńskiego w Konstantynopolu, opuści Paryż dnia 30 go marca. Uda się on wprost do Aten, gdzie zatrzyma się kilka dni przed wyjazdem na swoją nową posadę. P. Rhangabe jak się zdaje, zabawi tylko przez pewien czas w Konstantynopolu dla uregulowania niektórych kwestij dotyczących Grecji i Turcji, i powróci niebawem do Paryża, gdzie pozostawia całą swoją rodzinę. W czasie nieobecności p. Rhangabe, poselstwem greckiem w Paryżu kierować będzie p. Phocion Roques w charakterze sprawującego obowiązki. *(La Fr.)*.

* (Deputacja) z wysp sporadzkich, złożona z ośmiu czy dziewięciu osób, przybyła do Paryża. Ma ona upraszać rząd francuzki o pomoc z powodu pewnych środków przedsięwziętych w ostatnich czasach przez Turcję przeciwko niektórym z ich współrodaków. Deputacja ta przyjętą zostanie wkrótce przez ministra spraw zagranicznych, albo też w jego imieniu. (*La Fr.*)

Włochy i Rzym.

* (Dar.) *Coresp. italienne* pisze pod datą 22-go marca: „Dowiadujemy się, że w magazynie p. Tanassi'ego w Neapolu wystawioną była przez kilka dni korona złota, która przeznacza się w darze dla króla Wiktora-Emanuela na rocznicę jego wstąpienia na tron, które miało miejsce 28-go marca 1849 roku. Liczba osób, które podpisały się na ten dar, wynosi około 16.000; należą one do wszystkich klas ludności neapolitańskiej. Robota tej korony jest bardzo wytworna i przynosi zaszczyt zakładowi p. Tanassi'ego, w którym została wykonaną".

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Nota serbska). Depesza telegraficzna doniosła niedawno, że rząd serbski wystósował do Porty notę z przełożeniami przeciw postępowaniu Osmana-paszy w Bośnji; pisma serbskie *Jedinstwo*, wychodzące w Belgradzie, i *Zastawá*, wydawane w Nowym Sadzie potwierdzają tę wiadomość. Podług tych dzienników, pomieniona nota serbska zwraca uwagą rządu tureckiego na nadużycia popełniane przez gubernatora Bośnji i obejmuje oświadczenie, że rząd belgradzki nie może być obojętnym dla skutków, jakie pociągnąć mogą za sobą środki stosowane przez Osmana-paszę, skutkiem których stosunki handlowe pomiędzy Serbją i Bośnją zostały prawie całkiem zerwane. Łatwo przeto zrozumieć, że gabinet belgradzki jest niezadowolniony z położenia rzeczy, które zwiększa coraz bardziej monopol handlowy, jaki Austrja posiada obecnie w prowincjach słowiańskich Turcji europejskiej. (*Nord*)

* (Organizacja landwery.—Książe Walji). Listy z Konstantynopola z dnia 17 marca donoszą, że nowy minister wojny Hussein-pasza ma zaraz po swoim powrocie z Kandji udać się na inspekcję granicy Tesalji i uorganizować landwerę turecką podług systemu pruskiego. Poddani otomańscy wszystkich wyznań i narodowości przypuszczeni będą do niej bez różnicy i będą mogli osiągać w niej wszystkie stopnie. W armji zaprowadzone być mają wielkie oszczędności. Przywrócone zostanie ministerstwo marynarki, którego kierunek obejmie Kibrisli-pasza. — W Konstantynopolu spodziewają się przybycia za dwa tygodnie księcia i księżnej Walji. Zapewniają, że sułtan obecny będzie na balu, który dany będzie na ich cześć w ambasadzie angielskiej. (*Cor. H. B.*)

Belgja.

* (Kwestja dróg żelaznych.) Czytamy w dzienniku *Patrie* pod datą 25-go marca: „Powiedzieliśmy, że sami akcjonarjusze towarzystw dróg żelaznych belgickich robili starania względem zawarcia umów z towarzystwem francuzkiem drogi żelaznej wschodniej. Listy z Brukseli z 24-go marca donoszą, że odbyły się obecnie zgromadzenia nadzwyczajne w Harrelt, Tongres, Arlon i Marche, i że reprezentanci dróg żelaznych leodyjsko-limburgskiej i wielko-luksemburgskiej wynurzyli w obec osób interesowanych zdania w takimże duchu jak poprzednio, mianowicie przychylne dla umów pomienionych. Podpisano adresa do rządu belgickiego z prośbą o poparcie z jego strony dla dojścia do urzeczywistnienia konwencij projektowanych. Fakta te mają szczególną doniosłość w chwili, w której zgromadzić się ma komisja międzynarodowa, dowodzą one bowiem bardzo jasno, że umowy z towarzystwem francuzkiem drogi wschodniej są w interesie ludu belgickiego."

Anglja.

* (Kościół irlandzki). *Londyn 24 marca.* P. Gladstone odpowiadając w izbie gmin na zapytanie p. Vance zaprzeczył, jakoby hr. Spencer, wice-król irlandzki podać się miał do dymisji. Dodał on, że rząd nie ma zamiaru wypuścić znowu na wolność uwięzionych fenjenów. Wszczęta potem zostały na nowo rozprawy nad kościołem irlandzkim. P. Walpole wystąpił przeciwko bilowi, przyznając jednak jego ważność. Wyrzekł on, że w historji Anglji jest to pierwszy wypadek, gdzie proponują zniesienie instytucji związanej z religją kraju. P. Henryk Bulwer uważa bil za nową erę polityki sprawiedliwej i liberalnej względem Irlandji. Pp. Mombray, Dalrymple, Verner, lord Jerzy Hamilton występowali przeciwko bilowi; pp. Ellis, Miller, O'Donoghue zaś w jego obronie. P. Gathorne Hardy wyrzekł, że rząd nie chce asymilacji kościoła irlandzkiego z kościołem anglikańskim, gdyż względem tego ostatniego ma inne projekta. Chociaż jedni zapewniali, że kościół anglikański nie będzie przedmiotem rozpraw, drudzy jednak uważali jego istnienie za kwestję czasu. Nie sądzi on, ażeby można powiedzieć, że kościół panujący jest w Irlandji dziwaczną anomalją nie spełniającą swojego posłannictwa. Owszem, kościół ten jest według jego zdania przedmiotem zazdrości i współzawodnietwa. Usiłują go znieść dla tego tylko, że za wiele dobrego czyni w Irlandji. W końcu wyrzekł on, że bil ten nie uspokoi Irlandji, ale pogorszy tam obecny stan rzeczy. O godzinie pierwszej przemówił wśród hucznych oklasków p. Gladstone. Przedstawił on zupełnie w innem świetle obraz Irlandji, skreślony przez p. Hardy, odwołując się do projektu zatwierdzonego przez ostatni parlament i przyjętego przez kraj jako pierwszego środka nowej polityki względem Irlandji. Opinja publiczna orzekła, że ministerstwo Disraelego nie śmiało stawić się przed parlamentem, gdyż uznało, że polityka jego względem Irlandji jest niepraktyczną. P. Gladstone stawał w obronie projektu nad szczegółami jego parlament będzie mógł zastanowić się dokładnie w charakterze komitetu. Dodał on, że z kościołem irlandzkim postępują sprawiedliwie; że wszystkie rozporządzenia dotyczące majnotów i prezbyterjanów nacechowane są bezstronnością. W końcu zalecił izbie położenie końca polemice co do kościoła irlandzkiego, którego zniesienie jest nieuniknionem. Przy drugiem odczytaniu bil przyjęty został 268 głosami przeciwko 150. Ogłoszenie tego rezultatu powitane zostało z wielkim zapałem. Posiedzenie zamknięte zostało o wpół do trzeciej. *(Corr. Hav. Bul.)*

* (Wzburzenie w Irlandji). *Indép. belge* donosi, że w Irlandji wystąpiła na jaw złowróżbna agitacja. Stronnictwa polityczne są tam znowu bardzo wzburzone. Fanatyzm protestancki przyczynia się do podniecania nienawiści religijnej. Fenjenizm budzi się na nowo. W dziennikach, na zgromadzeniach katolickich głoszą hymny na cześć fenjenów. Więźniowie wypuszczeni niedawno na wolność dopuszczają się nadużyć i najgwałtowniejszych napaści na rząd angielski. Tym oporem moralnym zajmuje się naturalnie rząd, nie odstępując od myśli pojednawczej. Donoszą już, że ma on zamiar wstrzymać tymczasowo uwolnienie uwięzionych jeszcze fenjenów.

* (Sprawa kościoła irlandzkiego). W d. 15 kwietnia komitet izby gmin ma ukończyć szczegółowe rozprawy nad bilem co do kościoła anglikańskiego w Irlandji. Spodziewają się, że opozycja wystąpi przeciwko całemu bilowi w ogólności i będzie usiłowała nie dopuścić przeprowadzenia ani jednego jego punktu. Przyszłe jej postępowanie dość obszernie zresztą określone jest przez dziennik *Etendard*. „Różne odcienia, powiada ów dziennik, które połączyły się z sobą, miały tylko na celu zasadę. Dziś uwolnione one są od swoich zobowiązań nie krępujących ich wcale co do szczegółów. Nie wychodząc po za obręb swoich obowiązków, każdy może po szczególe rozpatrywać bil. Protestanci nie są obowiązani do zatwierdzenia *konsolacji* ofiarowanej papieżowi. Katolicy mogą odmówić kompensaty ofiarowanej protestantom, a nawet wystąpić przeciwko sposobowi zastąpienia dotacji kolegjum w Majnoth." Czy ta strategja będzie miała szanse powodzenia? Gabinet p. Gladstone pokłada zupełne zaufanie w swoje zwycięztwo, gdyż czuje się być popieranym przez opinję publiczną. (*La Fr.*)

* (Bil w przedmiocie kościoła w Irlandji). Czytamy w *Nordd. A. Z.* pod datą 25 marca: We wczorajszym telegramie Wolffa w przedmiocie głosowania w angielskiej izbie gmin nad bilem dotyczącym kościoła w Irlandji, podany był błędnie, jak się zdaje, stosunek głosów. Podług innych wiadomości, stosunek ten wynosił nie 308 głosów przeciw 250, lecz 368 przeciw 250. W ten sposób stronnictwo rządowe uzyskało znaczną większość 118 głosów, co odpowiada przewidywaniom pism liberalnych angielskich. Upadają przeto naturalnie nasze wnioski wczorajsze co do tego głosowania. — W tym samym przedmiocie *Nord* pisze: Uchwała, zapomocą której izba gmin przyjęła większością 118 głosów — mianowicie 368 głosami przeciw 250 — bil p. Gladstone'a w przedmiocie kościoła panującego w Irlandji, była przewidzianą w Anglji, i z tego powodu nie wywarła tak wielkiego wrażenia, jak można było przewidywać. Obecnie opinja publiczna zaprząta się postawą, jaką izba lordów przybierze względem tego bilu; dzienniki liberalne usiłują dowieść, że izba lordów jest związana tak rezultatem ostatnich wyborów, jak również imponującą większością, która oświadczyła się w izbie gmin na korzyść bilu. „Naród oświadczył się energicznie na korzyść polityki irlandzkiej p. Gladstone'a," powiada *Daily News*, i oświadcza się także dziś, za pośrednictwem swych reprezentantów, na korzyść środka specjalnego, zapomocą którego proponuje on przywieść jego plan w wykonanie. Tak stanowcze oświadczenie się opinji publicznej wpływa na postawę, jaką ma przybrać w tej kwestji izba lordów, jeżeli powoduje się ona względami światłemi interesów powszechnych, lub nawet chociażby tylko instynktem samozachowania. Obowiązki jej, jako drugiej izby, zależą nie na przeprowadzeniu widoków osobistych większości jej członków, lecz na oddziaływaniu na opinję publiczną, oraz na oczyszczaniu jej i objaśnianiu, jeżeli można się tak wyrazić, tudzież na uwolnieniu jej od żywiołów obcych, które ją zasłaniają przed umysłem pospolitym; lecz dzieło to dokonanem zostało w roku zeszłym; nie zachodzi przeto potrzeba do wznawiania tej operacji." Okazuje się ztąd, że *Daily News* uważa, — cała zaś prasa liberalna zgadza się z tem pismem w tym względzie,—że izba lordów, jeżeli chce pozostać wierną swej roli konstytucyjnej, powinna zatwierdzić uchwałę izby gmin; lecz sam już nacisk pod tym względem dowodzi, że stronnictwo liberalne nie jest pewne rezultatu ostatecznego.

* (Powstanie w Nowej Zelandji.) Podług ostatnich wiadomości z Nowej Zelandji, siłom zbrojnym osiedleńców tamecznych powiodło się zdobyć po zaciętej walce Ngatapę, w Poverty Bay, gdzie Te Kuti, przewódca maorisów, ufortyfikował się. Z bandy tego przewódcy pozostało na placu 136 ludzi zabitych, sam on zaś zdołał ratować się ucieczką wraz z 50 swymi stronnikami. Okazuje się ztąd, że maorisowie musieli bić się bardzo walecznie, liczba bowiem wojsk, które atakowały ich, wynosiła 700 ludzi, pomiędzy którymi było 500 europejczyków. (*Nordd. A. Z.*)

Kronika Sądowa.

SŁUGA TRUJĄCA SWE PAŃSTWO.

W sądzeniu oskarżonych o otrucie, przedewszystkiem uwzględnianem być musi, z jakich pobudek podawaną była substancja zdrowiu szkodliwa, jakie zamiary mógł mieć trujący dla pozbawienia życia swej ofiary, czy miał na celu zdrowie tylko podkopać, czy też śmierć spowodować i jakie truciciel miał pojęcie o sile podawanej trucizny. Szczegóły te, bezwarunkowo na stopień kary wpływające, bliżej uwydatnionemi będą w sprawie tu opisanej, jaka w zeszły czwartek w sądzie kryminalnym gubernji warszawskiej, pod przewodnictwem jw. Bielskiego, prezesa tegoż sądu, osądzoną została.

W pierwszych dniach października r. z. panna S., córka właścicieli wsi w okręgu Radymińskim czyściła swe odzienie rościekiem amonji gryzącej czyli salomonjaku. Obecna przy tem pokojówka małżonków S., Michalina Łukasiak, pomimo przestrogi, że płyn jest trucizną, pozostawioną flaszeczkę wzięła, a rozdrażniona przeciwko swym państwu o surowe z nią obchodzenie się i bicie, tegoż dnia połowę płynu amonji wlała z flaszeczki w imbryczek do kawy i kawę tę podała im po obiedzie. P. S., poczuwszy w niej zapach amonji, wcale tej kawy nie pił, jak również jego żona i córka.

Badana zaraz na miejscu podsądna przyznała się, że połowę płynu z flaszeczki domięszała do kawy, lecz że przypisywanego jej zamiaru otrucia swych państwa nie miała, że chciała tylko ściągnąć na siebie ich gniew za nieuwagę przy sporządzaniu kawy, sądząc, że ją zaraz za tą nieostrożność oddalą, czego właśnie głównie pragnęła, będąc przez nich srogo traktowaną; że wreszcie była przekonaną, że płyn rzeczony życia ich państwa nie pozbawi, bo gdyby był trucizną, toby nie był pozostawianym na stole; że siostra jej Salomea, służąc dawniej u tych samych państwa S., napiła się tego płynu, sądząc, że to okowita, a lubo czuła mocne palenie i ratowała się piciem kwaśnego mleka, nie doznała wszakże żadnych drażliwych następstw.—Śledztwo wykryło, że pan S. za złe froterowanie bił podsądną kijem i porobił jej siniaki, a pani S. wybiła ją inną razą po twarzy, za to że płakała.

Opinja lekarska poświadcza, że amonjum przedstawione w flaszeczce należy do ciał rozdrażniających i użyte w znacznej ilości może śmierć spowodować, lecz w obecnym wypadku nie zagrażało życiu ani zdrowiu ze względu na małą ilość rozcieńczoną w znacznej stosunkowo ilości kawy.

Podprokurator królewski, p. Ebert, wobec okoliczności powyższych, ze stanowiska prawnego przez siebie rozebranych i z słusznej uwagi, że człowiek o tyle tylko może chcieć co osiągnąć, o ile pojmuje, że może osiągnąć i że w ogóle tak daleko tylko sięga wola, jak daleko sięga pojęcie, uznał czyn Michaliny Ł. jedynie za usiłowanie nadwerężenia zdrowia swych państwa, a że podsądna obok tego jest nieletnią, z mocy więc art. 958 ustępu 2-go K. K. Gł. i Popr. tudzież art: 950, 964 i 122, wnosił, aby na zamknięcie w domu roboczym przez rok jeden z dwuletnim następnie dozorem policyjnym, licząc bieg kary od dnia 10 (22) października r. z., jako daty przyaresztowania, skazaną była.

Sąd kryminalny nie znajdując żadnych danych, któreby nasuwać mogły podejrzenie o usiłowane zabójstwo, uznał czyn podsądnej za usiłowanie nadwerężenia zdrowia i wymierzył na nią karę według wniosków podprokuratora proponowaną. ф.

Sprostowanie. W N. 60 naszego dziennika, w kronice sądowej „Dzieciobójstwo" na str. 604, czyli na kolumnie 6-ej, w szpalcie 1-ej, w wierszu 5, zamiast wyrazu „nędzia", należy czytać „nędza".

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Rozkład jazdy na drodze żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

od dnia 6 (18) września 1867 roku.

Pociąg osobowo-towarowy odchodzi codziennie ze stacji Praga o godzinie 10 przed południem; Miłosna o g. 10 m. 31; Dębe Wielkie (przystanek) o g. 10 m. 45; Mińsk o g. 11 m. 10 przed południem; Mrozy o g. 11 m. 44; Kotuń o g. 12 m. 17; Siedlce o g. 12 m. 51; Łuków o g. 1 m. 50; Międzyrzec o g. 2 m. 45; Biały o g. 3 m. 30; Chotyłowa o g. 4; — przychodzi do Terespola o g. 4 m. 32.

Z Terespola wychodzi o godzinie 11 m. 5 rano; z Chotyłowa o g. 11 m. 41; z Biały o g. 12 m. 12; z Międzyrzeca o g. 1 m. 1; z Łukowa o g. 2; m. 0; z Siedlec o g. 2 m. 55; z Kotunia o g. 3 m. 22; z Mrozów o g. 4 m. 0; z Mińska o g. 4 m. 34; z Dębe-Wielkie (przystanek) o g. 4 m. 52; z Miłosny o g. 5 m. 7; — do Pragi przychodzi o g. 5 m. 36.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o god. 9 wieczór, a do Wrocławia o g. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35, przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o g. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o g. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko - Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Warszawa,

dnia 18 (30) Marca.

Kalendarz.

We środę, 19 (31) marca,—św. Balbiny pan. i Kornelli pan.—Słońce wsch. o godz. 5 min. 35; zach. o godz. 6 min. 33.

We czwartek, 20 marca (1 kwietnia), — św. Hugona bisk. i Teodora męcz.— Słońce wsch. o godz. 5 min. 31; zach. o godz. 6 min. 37.

Stan pogody.

Dziś z rana — 1,2 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach.	749.3	750.3
Termometr Reaum.	— 0.3	+ 4.6
Stan nieba.	pochmurny	nap. pogodn.

Największe ciepło + 5,2 R. Najmniejsze ciepło — 0.6 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 7 cali 7.

Widowiska.

TEATR WIELKI.—*Dziś*, we wtorek, dramat w 5 u aktach, Eugenjusza Scribe, **Adrjanna Lecouvreur.**—Osoby: Adrjanna Lecouvreur, pierwsza aktorka teatru francuzkiego—pani *Modrzejewska;* Maurycy hrabia de Saxe—p. *Swieszewski;* Książę de Bouillon — p. *Żółkowski;* Księżna, jego żona—pani *Niewiarowska;* Pan de Chazeuil, przyjaciel ich domu—p. *Stolpe;* Atenais księżna d'Aumont—panna *Gąsowicz;* Michonett, reżyser teatru francuzkiego—p. *Rychter;* Baronowa—panna *Figarska;* Panna Jouvenot — panna *Gilska,* Panna Dangeville—pani *Sawicka,* Pan Quinault - p. *Adler,* Pan Poisson—p. *Dąbrowski*—(wszystko 4-ro, aktorowie teatru francuzkiego); Pokojowa Adrjanny — panna *Seredyńska;* Służący księcia de Bouillon—p. *Lesiewicz.*—*Jutro,* we środę, opera **Gli Ugonotti (Hugonoci),** przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — *Wczoraj,* w poniedziałek, dawano operę **Gli Ugonotti (Hugonoci),** przez artystów włoskich; było osób 955.

TEATR ROZMAITOŚCI.—*Jutro,* we środę, komedja **Nasi najserdeczniejsi.** — *Wczoraj,* w poniedziałek, dawano komedję **Żydzi,** było osób 745.

W SALI WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI.—*Dziś i dni następnych,* **Sławne obrazy przelotne.** — Początek o godzinie 7½. — Codziennie odmienny program obrazów.

Jutro, we środę, Przedstawienie amatorskie: operetka **La mari a la porte** i wodewil: **Ah! que les plaisirs sont doux.**—Początek o godzinie 8-ej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Wczoraj,* w poniedziałek, na **Koncercie orkiestry warszawskiej,** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego, było osób 300.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie,* od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie,* od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtant *Semekar* z Petersburga; jenerał-major orszaku Jego Ces. Mości baron *Frederiks,* z Petersburga; jenerał - major *Połowcew,* z Białegostoku; rzeczyw. radcowie stanu *Jankulio* i *Opoczynin,* z Petersburga; - wyjechali: jenerał majorowie *Chlebnikow* i *Feichtner,* do Petersburga; kamerjunkier hr. *Berg,* do Rygi.

* W ciągu ubiegłych czterech dni, przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 1116, wyjechało osób 2002,— koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 808, wyjechało 680;— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 380, wyjechało osób 604; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —, — w dniach tych oprócz tego w ogóle przyjechało osób 629, w tej liczbie z zagranicy 32; wyjechało 429, w tej liczbie za granicę 16.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone,* w dniu 17 (29) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Miłobęcki w Kielcach, Kierglewicz w Garbasiu, Tomaszewski w Sidorkach, Walczak w Wręczy, Margulies w Zgierzu, Tomaszewski w Lublinie, Sygietynski w Łowiczu, Filanowicz w Kielcach, Nawrocki w Brynicy, Tinogonow w Brzezinach, Dąbrowska w Płocku, Czamański w Łowiczu, Serafińska w Jaśle, Serafiński w Bochni, Danielowski w Wąchocku, Justman w Janowie, Kułaczkowski w Dąbrowicach, Bazrnow w Wyszkowie, Glesner w Korzeniu, Frankowski w Lubrańcu, Frochman w Radomiu, Brodziński w Długi, Balcer w Mariendorfie, Łukasz w Paprotni, Tomaszewski w Radzyniu, Łaski i Pawłowski bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 7, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 11 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* W dniach 14, 15, 16 i 17 (26, 27, 28 i 28) b. m., chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 187, wyzdrowiało 210, umarło 34, pozostało 1907 (mężczyzn 953, kobiet 954), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 159, kobiet 170.

* W dniu 17 (29) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 12; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 5; razem 31;— **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan:* — *starozakonnych:* —;—**umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 10; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3; razem 24.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 18 (30) Marca 1869 r.

		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
MONETY.					
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1ej za rs. 100		88	25	87	92
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		83	25	82	92
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		99	50	99	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		71	18	70	63
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.		—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		89	25	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		160	—	154	—
„ „ „ 1866 „ 100		157	—	153	—
5% Listy Zastaw. Rosji		—	—	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied. za sztukę		—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		89	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		—	—	104	—
Obligacie Kolei Żel-War. Terespol.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		—	—	80	59
WEXLE.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	111	—	110	73
„ . . . „ „	k. t.	110	85	110	73
Wrocław . . . „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . . „ „	2 m.	110	85	110	79
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . . 1 Ft. St.	3 m.	7	59	—	—
Paryż . . . 300 Frank.	2 m.	90	90	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A	2 m.	90	—	—	—
Petersburg . . . 100 Rsr.	1 m.	—	—	—	—
„ . . . „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
„ . . . „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych...... rs. 1 k. 7½.
* „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. 1 k. 3¾.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA

N. D. 1963. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 1850 года, Плоцкое Губернское Правленіе симъ вызываетъ самовольно отлучившихся въ 1848 году за границу жителя деревни и гмины Кржиновлоги-мале, Праснышскаго Уѣзда, Марцина Гейду и жителя деревни Таргонь, того же уѣзда, Ивана Госцимскаго (онъ же Гостыминскій) именующагося отставнымъ Штабсъ-Капитаномъ, явиться на мѣсто жительства или къ ближайшимъ полицейскимъ мѣстамъ въ шестинедѣльный срокъ. Въ случаѣ неявки Гойды и Госцимскаго въ назначенный срокъ со дня настоящаго объявленія, будетъ поступлено съ нимъ согласно 340 и 341 ст. Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Марта 5 дня 1869 г.

2—3 Совѣтникъ, Вольскій.

N. D. 1746. *Радомское Губернское Правленіе*

Примѣняясь къ 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, Радомское Губернское Правленіе вызываетъ симъ къ возврату на родину Іоска Гросфельда, 30 лѣтъ, торговца, жителя города Радома, который въ Октябрѣ 1868 г. безъ дозволенія подлежащихъ властей, отлучился неизвѣстно куда, чтобы не позже шести недѣль со дня объявленія сего вызова явился въ ближайшее Полицейское Управленіе, въ противномъ случаѣ по истеченіи сего срока будетъ поступлено съ нимъ на основаніи ст. 340 и 341 уложенія о наказаніи Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Радомъ, 25 Февр. (9 Марта) 1869 г.

3—3 Вице-Губернаторъ, (. . . . . .).

N. D. 1941. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Объявляетъ, что казенная печать съ надписью, пріемъ денегъ и посылокъ на Водзиславской Почтовой Экспедиціи утрачена, и если таковая будетъ кѣмъ либо отыскана то слѣдуетъ ее возвратить въ сіе Управленіе, или же въ Кѣлецкую Почтовую Контору.

Г. Варшава, 8 Марта 1869 года.

2—3 Начальникъ Округа, (. . . . . .).

N. D. 1894. *Бургомистръ города Тыкоцина.*

Симъ объявляетъ для всеобщаго свѣдѣнія, что Мендель Блюменфелдъ, житель города Тыкоцина, Мазовѣцкаго Уѣзда, желаетъ переселится въ Имперію а именно городъ Вильно.

А потому если кто имѣетъ какія либо къ изясненному претензій, долженъ заявить таковыя законнымъ порядкомъ въ моемъ Управленій въ 30 дневный срокъ со дня объявленія, ибо претензій заявленыя послѣ срока принимаемые не будутъ.

Г. Тыкоцинъ, Марта 3 дня 1869 года.

2—3 Любовидзкій.

N. D. 2093. *Urząd Loterji w Królestwie Polskiem.*

Stosownie do § 5 przepisów i objaśnień Planu 112 Loterji Klasycznej, ciągnienie 3-ej klasy tejże Loterji odbywać się będzie w dniu 26 i 27 Marca (7 i 8 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 z rana w sali Banku Polskiego; o czem Urząd Loterji podając do wiadomości, uprzedza zarazem wszystkich w tęż Loterję grających, aby z odmianą swych losów pospieszali, gdyż wygrana jakaby przypaść mogła, tylko okazicielowi losu z klasy właściwej płaconą będzie.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1869 r.

Naczelnik Urzędu, Loeschern.

Sekretarz, J. K. Noiński.

N. D. 2097. *Syndycy Tymczasowi Massy Upadłości Benjamina Brabander.*

Stosownie do art 502 K. H. wzywają wszystkich wierzycieli, aby w ciągu dni 40 od daty niniejszego ogłoszenia, osobiście lub przez pełnomocników stawili się przed Syndykami Masy i tymże oświadczyli, jakiej sumy są wierzycielami, nadto, aby papiery należności ich udawadniające na ręce W. Andrychiewicza Podpisarza Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego pod skutkami prawa i prekluzji złożyli.

Warszawa d. 14 (26) Marca 1869 r.

Ludwik Kindler.

Seweryn Chmielewski,

Obrońca Sądowy.

N. D. 2099. *Syndycy Masy Upadłości Benjamina Ornadel.*

Wzywają niniejszem wszystkich wierzycieli tejże masy, aby stosownie do art. 502 K. H. w ciągu dni czterdziestu w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, bądź osobiście bądź przez pełnomocników stawili się, pretensje swoje do masy objawili i oryginalne tytuły na ręce Syndyków lub Pisarza tegoż Trybunału za pokwitowaniem złożyli, a to pod skutkami prawa.

Warszawa d. 12 (24) Marca 1869 r.

Zbigniew Woźnicki,

Patron Trybunału,

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 2105. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci: 1. Andrzeja Lentz co do tytułu własności dóbr Kuruwek z Okręgu Szadkowskiego i sumy rsr. 3,750 na dobrach Bechciec z Okręgu Szadkowskiego w dziale IV pod Nr. 34 zahypotekowany. 2. Juljanny z Chylinskich Markowskiej co do tytułu współwłasności nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 98 położony i współwłasności sumy rubli sr. 1,800 na nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 321 sytuowany w dziale IV pod Nr. 15 zahypotekowany. 3. Anny z Redlichów Mamrothowej, co do tytułu własności nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 65 i 361 położonych, i co do sum na nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 30 położony rsr. 1,000 w dziale IV ad Nr. 10 na dobrach Dobruw z Okręgu Szadkowskiego, z większej sumy rsr. 29,798 kop. 22 w dziale IV pod Nr. 22b. zahypotekowany, resztującej sumy rsr. 7,500 i na dobrach Blizanow z Powiatu Kaliskiego w dziale IV ad Nr. 21, zahypotekowanej sumy rsr. 3,750, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznacza się termin na dzień 3 (15) Października 1869 r. w Kancelarji hypotecznej.

1—2 Teofil Józef Kowalski.

N. D. 55. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Ogłasza, iż z powodu skonu:

1. Antoniego Suchcickiego, współwłaściciela części dóbr Suchcice z Ostrołęckiego, i

2. Stanisława Lamparskiego, wierzyciela sumy 7,500 rubli sr. na dobrach Białoskury z Mławskiego zahypotekowanej, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na dzień 23 Czerwca (5 Lipca) 1869 r. godzinę 10 rano w mej kancelarji w mieście Płocku wyznaczyłem.

2—2 Kajetan Chodecki.

N. D. 2095. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Radomskiej.*

Do uregulowania spadków otwartych po: 1. Tytusie Swidzińskim, dziedzicu dóbr Sulgostowa i Podczaszej Woli z Opoczyńskiego; 2. Bartłomieju Rudzkim, wierzycielu sumy zł. reń. 509 krajcarów 55 i zł. reń. 37 krajc. 30 na dobrach Libiszowie *A.* z Opoczyńskiego; 3. Wojciechu Raciborowskim, wierzycielu sumy rsr. 2,700 na Libiszowie *C.* z Opoczyńskiego, i 4. Josku Lipszytz, wierzycielu sumy rsr. 167 kop. 40 na Kamieniu Wielkim z Opoczyńskiego, naznacza się termin prekluzyjny na dzień 18 (30) Września 1869 r., w którym to dniu, wszystkie strony interesowane w kancelarji podpisanego Rejenta stawić się zechcą.

Radom d. 11 (23) Marca 1869 r.

1—2 Michał Przychodzki.

N. D. 2094. *Pisarz Sądu Pokoju w Łęczycy.*

Z powodu śmierci Małki vel Melanji z Katzenbogenów Dyllion, właścicielki nieruchomości Nr. 154 w Łęczycy, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego, na dzień 2 (14) Października 1869 r. został wyznaczony termin, w którym w Kancelarji Hypotecznej Sądu tutejszego strony interesowane pod skutkami prawa stawić się winny.

Łęczyca d. 8 (20) Marca 1869 r.

1—2 Zabokrzecki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 1984. *Komisarz Administracyjny Cyrkułów 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne sprzęty gospodarskie, w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 2 z południa, na targu publicznym Sewerynowie pod Nr. 1315, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 8 (20) Marca 1869 r.

2—2 Sosonko.

N. D. *1956. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: 2. łużka i szafa jesionowa, kanapa, 2 fotele, 6 krzeseł i stół machoniowy, w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 1 po południu w domu pod № 1800 przy ulicy Nowowiniarskiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 5 (17) Marca 1869 r.

2—2 Dobronoki.

N. D. *1955. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: 2 łużka i szafa jesionowa, w dniu 27 Marca (8 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 1 popołudniu w domu pod № 2254 przy ulicy Nalewki przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 5 (17) Marca 1869 r.

2—2 Dobronoki.

N. D. 2100. Syndycy Masy Upadłości Benjamina Ornadel.

Podają do wiadomości publicznej, iż stosownie do upoważnienia W-go Sędziego Komisarza Masy, w dniu 1 (13) Kwietnia r. b. i następnych o godzinie 2 po południu, w domu pod Nr. 2262 przy ulicy Nalewki, odbywać się będzie przez publiczną licytację wyprzedaż różnego rodzaju okryć i ubiorów damskich, oraz rozmaitych ruchomości do upadłego Benjamina Ornadel należących.

Warszawa d. 12 (24) Marca 1869 r.

Zbigniew Woźnicki,

Patron Trybunału.

N. D. 2142. Извѣщаю, что законно занятые движимости, ясенные а именно: столъ, канапа, сутьля, кресла, кровать, шкафы, и т. п. вещи, въ Варшавѣ на торгу подъ Трема Крестами имѣнуемымъ, дня 19 (31) Марта т. г. въ 12 часовъ полдня черезъ публичную лицытацію проданы будутъ.

И. Курманъ, Судебный Приставъ.

* * *

Podaje do wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości jesionowe, jako to: stół, kanapa, fotele, krzesła, łóżko, szafa i t. p. przedmiota, w Warszawie na targu publicznym pod Trzema-krzyżami zwanym, w dniu 19 (31) Marca r. b. o godzinie 12 w południe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

DODATEK.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

N. D. 2064. *Sąd Pokoju w Chmielniku. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki domu murowanego piętrowego pod Nr. 290 w mieście Pińczowie przy rynku położonego, i placu pod tymże, między nieruchomościami Szyi Erenrejcha i Hany Szyff będącego, przez Wolfa Ber Kajser posiadanego.

Uwiadamia osoby interesowane, że takowa regulacja nastąpi w Sądzie Pokoju posiedzenia swe w mieście Chmielniku odbywającym, w dniu 1 (13) Lipca 1869 r.

Wzywa przeto interesantów, aby w terminie powyższym osobiście lub przez pełnomocników szczególnie i urzędownie umocowanych zgłosili się, i żądania swe, oraz wnioski do protokółu regulacyjnego podali, tudzież w dokumenta ich prawa udowadniające, zaopatrzyli się.

W razie niestawiennictwa, podpadną prekluzji art. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 zastrzeżonej.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w dniu 3 (15) Lipca 1869 r. i od tego czasu odwołanie się do apelacji upływać zacznie.

Chmielnik d. 10 (22) Marca 1869 r.
Podsędek,
w z. Sosnowski, Pisarz.

N. D. 2065. Pisarz Sądu Pokoju w Sieradzu

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki.

1. Nieruchomości w mieście Sieradzu pod Nr. 257 przy ulicy Wartskiej sytuowanej, składającej się z domu drewnianego, parterowego, gontem krytego, oraz zabudowań gospodarskich w podwórzu egzystujących, do Łucji z Librowskich Bieńkowskiej należącej.

2. Nieruchomości w mieście Sieradzu pod Nr. 25 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście sytuowanej, wraz z przynależnem do niej placem, ogrodem i gruntami w polach Sieradzkich zajdującemi się, do Emilji z Pańków Pojakowskiej należącej.

3. Nieruchomości w mieście Sieradzu pod Nr. 82 przy ulicy Warszawskiej sytuowanej, składającej się z domu drewnianego, placu i przybudowań, oraz łąki w Łęgach Sieradzkich do tej nieruchomości należącej, do Szlamy Lewka dwóch imion i Małki małżonków Pinczewskich należącej.

4. Nieruchomości jednej w mieście Złoczewie sytuowanej, Numerem policyjnym nie oznaczonej, składającej się z łąki i gruntu ornego, a drugiej w gruntach wsi Stara Huta, także Numerem policyjnym nie oznaczonej, z gruntu i łąki składającej się, do Jana Toworskiego należącej.

5. Nieruchomości w mieście Widawie położonej, składającej się z ośmnastu mórg gruntu w działe od drogi Burzenińskiej do drogi Dąbrowskiej znajdującej się, Nr. 11 oznaczonej, oraz 5 łąki mórg trzy pod św. Rochem N-rami 64, 65 i 66 oznaczonej, z łączką pod Nr. 13 sytuanej i placu narożnego między Klasztorem XX. Bernardynów a domem Wojciecha Sicińskiego, tudzież łąki z gruntem ornym od Klimberga nabytej, placu z stodołą na targowisku Nowego Miasta, wraz z zabudowaniami jakie na wyż wymienionych nieruchomościach znajdują się, do Antoniny z Rudzkich Gudysz-Sierakowskiej należących.

6. Nieruchomości w mieście Sieradzu przy ulicy Wartskiej pod Nr. 280 sytuowanej, składającej się z domu frontowego o parterze i przyległego den placu, do Leona Walewskiego należącej.

Zawiadamia interesantów, iż takowa nastąpi przed podpisanym Pisarzem Sądu Pokoju w Sieradzu, co do 1, 2 i 3 na dniu 9 (21) Czerwca 1869 r., a co do 4, 5 i 6 na dniu 10 (22) t. m. i r.

Wzywa przeto strony interesowane, aby do tejże regulacji osobiście lub też przez urzędowych pełnomocników szczególnie do tego umocowanych zgłosiły się, żądania swe do protokułu regulacji podały i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyły się.

Ostrzega się zarazem, że niezgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Ogłoszenia decyzji jakie w skutek aktu regulacji hypoteki wydane będą, nastąpią w d. 9 (21) i 10 (22) Czerwca 1869 roku na publicznem posiedzeniu Sądu i od tego dnia czas do odwołania się od nich upływać zacznie.

Interesanci więc bez dalszego wezwania, w tym dniu ogłoszenia jej przytomni być winni.

Sieradz dnia 3 (15) Marca 1869 roku.
W. Porczyński.

N. D 2139. Sąd Pokoju w Biele Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki: nieruchomości w m. Biele to jest: domu drewnianego frontem przy ulicy Reformackiej i zabudowań Ekonomicznych pod № 31 i placu pod temiż będącego, graniczących od wschodu słońca z nieruchomością Tomasza Abramowicza, od południa z ulicą Reformacką, a od zachodu z nieruchomością Józefa Szałkiewicza i do własności Stanisława Czekańskiego należącej.

Zawiadamia strony interesowane, że regulacja ta, co do tej nieruchomości, nastąpi w dniu 2 (14) Lipca 1869 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie do regulacji podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hyp. z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę od rs. 1 k. 50 do rs. 7 k. 50 skazany zostanie i podług art. 150 t. p. utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi d. 2 (14) Lipca 1869 r. na posiedzeniu publicznem Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się odniej upływać zacznie.

Interesanci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnemi być winni.

Biela d. 11 (23) Marca 1869 r.
Podsędek, Bielak.

N. D. 2066. *Sąd Pokoju w Warcie. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki domu drewnianego w m. Warcie pod № 271 przy ulicy Szadkowskiej położonego, graniczącego z posesją Franciszka Karwańskiego z ogrodem Józefa Wesołowskiego i z posesją Aleksandra Snieguckiego.

Zawiadamia niniejszem iż takowa regulacja nastąpi w d. 16 (28) Czerwca 1869 r.

Wzywa przeto wszelkich interesentów aby w terminie powyższym osobiście lub przez pełnomocników urzędownie upoważnionych z prami swemi zgłosili się pod prekluzją.

Warta d. 8 (20) Marca 1869 r.
Podsędek,
Asesor Kolegjalny, Mizgier.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 2049. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго, на Медовой улицѣ, 26 Марта (7 Апрѣля) въ 12 часовъ дня, будутъ производиться изустные торги на отдачу въ арендное содержаніе кирпичнаго завода въ Бураковѣ, срокомъ съ 19 Сентября (1 Октября) 1868 по таковое число 1869 г., начиная отъ суммы 2,227 рублей.

Желающіе участвовать на торгахъ обязаны представить квитанцію казначейства или Банка, на внесенный залогъ, равняющійся четвертой части назначенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія предъявляемы будутъ желающимъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ ежедневно до 3 часовъ пополудни, кромѣ праздничныхъ дней.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski, podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Rządu przy ulicy Miodowej, w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 z rana, odbędzie się głośna in plus licytacja na wydzierżawienie od 19 Września (1 Października) 1868 r. do tegoż miesiąca i dnia 1869 r. cegielni w Burakowie, poczynając od sumy rs. 2,227.

Mający zamiar przystąpić do licytacji winien złożyć kwit kasy, lub Banku, na złożone vadium; wyrównywające czwartej części sumy dzierżawnej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w godzinach służbowych w wydziale dóbr Rządu Gubernjalnego codziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Г. Варшава, 12 Марта 1869 года.
2—3 Асесоръ, Добошинскій.

N. D. 2050. *Варшавское Губернское Правленіе.*

Отъ Варшавскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго, на Медовой улицѣ 26 Марта (7 Апрѣля) въ 12 часовъ дня, будутъ производиться изустные торги на отдачу въ арендное содержаніе права продажи горячихъ напитковъ въ колоніи Каскада, Варшавскаго уѣзда, срокомъ съ 1 (13) Января 1869 г. по таковое число и мѣсяцъ 1870 г., начиная отъ суммы 151 р. 50 к.

Желающіе участвовать на торгахъ обязаны представить квитанцію казначейства или Банка; на внесенный залогъ, равняющійся четвертой части назначенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія предъявляемы будутъ желающимъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ, ежедневно, до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ дней.

* * *

Rząd Gubernjalny Warszawski podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Rządu przy ulicy Miodowej w d. 26 Marca (7 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 z rana, odbędzie się głośna in plus licytacja na wydzierżawienie od 1 (13) Stycznia 1869 do 1 (13) Stycznia 1870 r. prawa sprzedaży trunków w kolonji Kaskada, powiat Warszawski, poczynając od sumy rs. 151 k. 50.

Mający zamiar przystąpić do licytacji, winien złożyć kwit kasy lub Banku, na złożone vadium, wyrównywające czwartej części sumy dzierżawnej.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w godzinach służbowych w wydziale dóbr Rządu Gubernialnego codziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Г. Варшава, 6 Марта 1869 года.
3—3 Асесоръ, Добошинскій.

N. D. *1994. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 1 (13) Kwietnia r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń biura Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na budowę piętnastu nowych budek czyli czatowni dla Straży Policyjnej, w różnych punktach miasta, od sumy wykazem kosztów na rs. 4065 wyraźnie na rubli srebrem cztery tysiące sześćdziesiąt pięć obliczonej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji ustanowionej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże vadjum w ilości rs. 406 i na koszta ogłoszenia rs. 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuje się budowy piętnastu nowych budek czyli czatowni dla Straży Policyjnej w różnych punktach miasta za sumę anszlagową wynoszącą rs. 4065 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (pisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 406 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa dnia 8 (20) Marca 1869 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major Witkowski.
2—3 Naczelnik Kancelarji Zdzitowiecki.

N. D. 1867. *Окружное Военно-Медицинское Управленіе.*

Въ Варшавскомъ Окружномъ Военно-Медицинскомъ Управленіи, будетъ производенъ 21 Марта (5 Апрѣля) 1869 года, въ 11 часовъ утра, рѣшительный торгъ безъ переторжки, на поставку для Варшавскаго Магазина медикаментовъ и аптечныхъ матеріаловъ, нѣкоторыхъ укопорочныхъ и увязочныхъ вещей, а равно другихъ предметовъ къ хозяйству относящихся по сроку 1869 года.

Къ торгу допускаются всѣ лица имѣющія право по закону заключать договоры, согласно правиламъ изложеннымъ въ ст. 627—650 ч. IV кн. I Св. Воен. Постановленій (изд. 1859 года).

Торгующіяся объявляютъ изустно на торгу цѣны на каждый предметъ отдѣльно, или же могутъ представлять свои цѣны въ запечатанныхъ конвертахъ.

Присылка запечатанныхъ объявленій отъ тѣхъ лицъ, которыя лично или чрезъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустномъ торгу воспрещается, и подынные объявленія не будутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Объявившій низшія цѣны допущенъ будетъ къ поставкѣ по утвержденіи торга Военно-Медицинскимъ Инспекторомъ или Военно-Окружнымъ Совѣтомъ въ предѣлахъ представленной имъ власти, на основаніи ст. 74, 138 и 259 положенія о военно-окружныхъ управленіяхъ, если объявленныя цѣны окажутся выгодными для казны.

При неисправности подрядчика взысканіе съ него ограничивается размѣромъ въ 20% неустойки, изъ суммы невыполненнаго или просроченнаго подряда.

Желающій принять на себя подрядъ, въ обеспеченіе исправной поставки, обязанъ представить вѣрный залогъ въ пятую часть всей подрядной суммы или 20%. Залогъ этотъ будетъ принимаемъ на половину въ денежныхъ знакахъ, а на половину въ другихъ допускаемыхъ закономъ залоговыхъ документахъ. Всего залогу требуется посему подпряду четыреста пятнадцать рублей сер.

Лица желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступленія къ нему не позже 10 часовъ утра назначеннаго дня, представить при прошеніи на указанной гербовой бумагѣ документы о своемъ званіи и залоги въ обеспеченіе неустойки.

Условія касающіеся этого торга, могутъ быть разсматриваемы въ Управленіи Варшавскаго Окружнаго Военно-Медицинскаго Инспектора, ежедневно отъ 10 до 2-хъ часовъ утра, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Запечатанныя объявленія должны быть поданы или присланы не позже 11 часовъ утра, въ день назначенный для торга. Запечатанныя объявленія, на основаніи ст. 1990 т. X ч. I Св. Законовъ Гражд., должны заключать въ себѣ: 1. Согласіе принять подрядъ на точномъ основаніи условій, безъ перемѣны; 2. Цѣны на каждый предметъ отдѣльно которыя должны быть написаны прописью и безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ или съ оговорками объ нихъ, въ цѣнахъ недопускается другихъ дробей, кромѣ $^3/_4$, $^1/_2$ и $^1/_4$; 3. Мѣсто пребыванія, званіе, имя и фамилія подрядчика, мѣсяцъ и число когда писано; 4. Документы о званіи подрядчика и 5. Залоги въ обеспеченіе неустойки.

Являющіяся на торги съ залогами, обязаны приносить съ собою свои печати, для запечатанія представляемыхъ ими залоговъ, въ избежаніе недоразумѣній могущихъ послѣдовать при возвратѣ имъ этихъ-же залоговъ.

Г. Варшава, 5 Марта 1869 года.
Помощникъ Варшавскаго Окружнаго
Военно-Медицинскаго Инспектора,
3—3 Статскій Совѣтникъ, Килевейнъ.

N. D. *1951. Управленіе Варшавскими Императорскими Дворцами.*

Дня 2 (14) Апрѣля сего 1869 года, въ Управленіи Варшавскими Дворцами, произведены будутъ торги (in minus) на исполненіе каменщичьихъ и плотничьихъ работъ, при имѣющейся построить новой Оранжереи въ Лазенковскомъ Паркѣ.

Къ торгамъ, допущены будутъ только мастера, каждый по своей специальности, которые по этому, обязаны представить законныя свидѣтельства о своемъ званіи, а равно, одобрительныя доказательства, что они, занимались, или занимаются, производствомъ значительнѣйшихъ работъ, при казенныхъ зданіяхъ.

Торги будутъ произведены въ Дворцовомъ Управленіи въ Лазенкахъ. означеннаго выше числа, ровно въ 11 часовъ утра, сперва, на каменьщичьи, а потомъ на плотничьи работы, посредствомъ опечатанныхъ декларацiи, на гербовой бумагѣ цѣною въ 30 коп. (по ниже прописанной формѣ), а по вскрытіи оныхъ, изустно. Начнутся же оныя отъ суммъ по смѣтѣ именно: каменьщичьи отъ 22,699 р. 92 к., аплотничьи отъ 8,467 р. 3 к.

Желающіе торговаться, обязаны представить залогъ въ наличныхъ деньгахъ, или процентными бумагами, равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы, то есть, на каменьщичьи 2.270 р., а на плотничьи 848 р.

Условія къ торгамъ, читать можно ежедневно, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ Дворцовомъ Управленіи, съ 9 часовъ утра до 3 по полудни.

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе оповѣщенія Управленія Варшавскими Императорскими Дворцами отъ 8 (20) Марта сего 1869 года за № 137, симъ объявляю, что принимаю на себя подрядъ каменьщичьихъ (или плотничьихъ) работъ, при имѣющейся строиться въ Лазенковскомъ Паркѣ Оранжереи, уступая въ

пользу казны, съ каждыхъ ста рублей, суммы, по смѣтѣ на оныя работы, (N.) процентовъ (процентъ писать цифрами и прописью) подвергаясь всѣмъ торговымъ условіямъ, которыя, какъ равно, приложенная къ онымъ смѣта, мною прочитаны и поняты.

Прописать число составленія деклярации мѣсто жительства, а также подписать имя и фамилію.

Варшава дня 8 (20) Марта 1869 года.
Завѣдывающій Дворцами,
Камергеръ Двора Его Величества,
Мухановъ
Его Помощчникъ,
Управляющій Дѣлами Управленія,
2—3 Статскій Совѣтникъ, Квѣцинскій.

N. D. 1775. *Калишское Губернское Правленіе.*

Отъ Калишскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго производиться будутъ 26 Марта с. г. въ часъ по полудни публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на поставку льна въ состоящіе при Сѣрадзкой тюрьмѣ холщевую фабрику и при Ленчицкой тюрьмѣ прядильню, съ 1 (13) Апрѣля сего 1869 г. по 1 (13) Января 1871 года, въ количествѣ 150 пудовъ въ годъ.

Торги начнутся съ настоящей цѣны, то есть 8 руб. за пудъ.

Желающій принять на себя означенную поставку обязанъ къ назначенному для торговъ сроку представить на руки Г. Предсѣдательствующаго присутствія Губернскаго Правленія, или прислать въ Губернское Правленіе запечатанное объявленіе, составленное по ниже прилагаемой формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, съ поясненіемъ въ таковомъ цифрами и прописью цѣнъ, по какимъ принимаетъ на себя этотъ подрядъ.

Къ упомянутому объявленію должна быть приложена квитанція Губернскаго или Окружнаго казначейства на представленный туда временный залогъ (vadium) въ сто двадцать рублей, наличными деньгами, закладными листами или другими государственными бумагами дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Окончательный срокъ для подачи объявленій назначается до 1 часа по полудни, того дня въ который назначены торги.

По распечатаніи представленныхъ къ сроку для торговъ объявленій, подрядъ останется за тѣмъ лицемъ, которое объявитъ самую низшую цѣну.

Объявленія поданныя или присланныя послѣ истеченія назначеннаго срока, или не по формѣ, или безъ соблюденія порядка указаннаго 17 ст. правилъ 16 (28) Мая 1833 г. или съ подчистками, поправками или заключающіе въ себѣ предложенія противныя торговымъ условіямъ, наконецъ представленныя безъ пріобщенія къ онымъ доказательства на внесенный временный залогъ не будутъ приняты и какъ незаконныя будутъ отвергнуты.

Наконецъ объявляется, что тотъ за кѣмъ останется подрядъ на торгахъ, обязанъ тотчасъ послѣ утвержденія сихъ торговъ представленный имъ временный залогъ дополнить до $^1/_5$ части подрядной суммы и что торговыя условія можно видѣть ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ . . . с. г. за N. . . опубликованнаго въ Варшавскомъ Дневникѣ и Калишскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ симъ объявляю, что принимаю на себя поставку льна для состоящихъ при Сѣрадзкой тюрьмѣ холщевой фабрики и при Ленчицкой тюрьмѣ прядильни за суммы . . . . руб. . . . коп., подвергаясь всѣмъ обязанностямъ поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны квитанцію . . . казначейства на представленный временный залогъ въ 120 руб. прописью сто двадцать рублей при семъ прилагаю.

Квитанцію сію въ случаѣ отступленія отъ торговъ, самъ получу обратно, или прошу выслать ко мнѣ по почтѣ. Мѣсто постояннаго жительства моего въ . . . (написать четко, городъ, улицу, нумеръ дома, число, имя и фамилію).

Г. Калишъ, 27 Февраля 1869 года.
3—3 Совѣтникъ, (. . . . .).

N. D. 2083. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что по случаю несостоявшихся въ четвертомъ срокѣ, 27 Февраля (11 Марта) 1869 г. торговъ на отдачу въ арендное содержаніе дохода отъ продажи питей на крестьянскихъ и дворовыхъ земляхъ, въ имѣніяхъ: Ординаціи Замойской, Люховѣ и Надрженче-Майданъ, Бѣлгорайскаго Уѣзда, на время съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 г. въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи 22 Марта (3 Апрѣля) 1869 г. съ 9 часовъ утра, будутъ производиться отъ уменьшенныхъ въ $^1/_3$ частію установленныхъ для производства торговъ въ четвертомъ срокѣ суммъ, въ пятомъ срокѣ изустные (in plus) торги на аренду помянутаго дохода въ вышепоказанныхъ имѣніяхъ, съ 20 Августа (1 Сентября) 1868 г. по 1 (13) Января 1870 г. а именно:

1. Въ имѣніи Ординаціи Замойской, составляющемъ 13 гминъ Бѣлгорайскаго Уѣзда и заключающемъ въ себѣ 154 селеній, деревень и фольварковъ, съ 7765 крестьянскими дворовыми усадьбами, начиная торги отъ суммы 7,840 руб. 30½ к. за все время аренды, съ тѣмъ, что пропинаціонный доходъ въ имѣніи Ординаціи Замойской, будетъ отдаваться въ аренду съ торговъ по частямъ, то есть съ 3-хъ частей отдѣльно:

а) съ I части, состоящей изъ 4-хъ гминъ отъ 2,261 руб. 47 коп.

б) съ II части, состоящей изъ 5-и гминъ отъ 2,845 руб. 45 коп., и

в) съ III части, состоящей изъ 4 гминъ отъ 2,733 руб. 38½ коп.

2. Въ маіоратномъ имѣніи Люховѣ состоящемъ изъ деревень Люховъ дольный и Люховъ гурный, въ коихъ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 224, отъ 228 р. 64 коп. за все время аренды, и

3. въ имѣніи Надржечѣ-Майданѣ, состоящемъ изъ одной деревни Надрженче-Майданъ, въ которой крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ 21, отъ 20 руб. 76 коп. за все время аренды.

Въ торгахъ на взятіе въ аренду права продажи питей (пропинація) въ помянутыхъ имѣніяхъ, могутъ участвовать всѣ вообщее лица имѣющія на основаніи устава о питейномъ сборѣ въ Царствѣ Польскомъ, право на раздробительную торговлю питьями въ деревняхъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить до производства оныхъ, соотвѣтственный залогъ наличными деньгами, или процентными бумагами Царства или Имперіи, которыя разрѣшено принимать на залоги, залогъ этотъ долженъ составлять $^1/_4$ часть той суммы, отъ которой назначено начать торги, лицамъ же отказавшимся отъ дальнѣйшаго соискательства залогъ тотъ часъ будетъ возвращенъ.

Означенный пропинаціонный доходъ останется за предложившимъ на торгахъ самую высшую за оный сумму, залогъ его удерживается до представленія имъ общаго залога, который долженъ составлять $^1/_4$ часть предложенной на торгахъ арендной суммы, каковый залогъ слѣдуетъ внести въ Яновское Окружное Казначейство въ теченіи 15 дней по окончаніи торговъ.

Арендаторъ за несвоевременное вступленіе въ права пользованія означенными пропинаціонными доходами, никакихъ претензій простирать не въ правѣ.

Прочія за симъ условія посему предмету, могутъ быть разсмотриваемы въ служебные часы, въ Бѣлгорайскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Люблинъ дня 11 (23) Марта 1869 г.
Совѣтникъ, Козьминскій.
1—1 за Дѣлопроизводителя, Лоевскій.

N. D. 2127. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что такъ какъ назначенныя на 24 Февраля (8 Марта) 1869 г. и 27 Февраля (11 Марта) т. г. въ присутствіи сего Правленія торги, на продажу нѣкоторыхъ по духовныхъ домовъ, а именно: въ городѣ Люблинѣ, подоминиканскихъ оцѣненныхъ:

Подъ № 47, въ 10,680 р.
Подъ № 48, въ 2,643 р.

въ городѣ Красникѣ послѣ канониковъ:

Подъ № 216, въ 1,200 р.
Подъ № 120, въ 180 р.
Безъ номера, въ 260 р.

И въ городѣ Ополѣ попіярскаго дома, въ 6,658 р.

По неявкѣ желающихъ несостоялись, то посему на продажу означенныхъ же домовъ назначены въ притутствіи правленія вторичные торги на условіяхъ подробно описанныхъ въ № 5, 9 и 11 Варшавскаго Дневника 1869 г. и въ Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ № 52 1868 г. и № 1 и 2 1869 г. равно въ Польской Газетѣ и Варшавскомъ Курьерѣ того времени.

а) На продажу по-доминиканскаго дома въ Люблинѣ подъ № 47, оцѣненнаго въ 10,680 р. и попіярскаго въ городѣ Ополѣ въ 6,658 р. на 7 (19) Апрѣля 1869 г.

б) На продажу по-доминиканскаго дома въ Люблинѣ подъ № 48, оцѣненнаго въ 2,643 руб., послѣ каноников регулярныхъ въ городѣ Красникѣ подъ № 120, оцѣненнаго въ 180 руб., подъ № 216, въ 1,200 руб., и безъ номера, въ 260 руб., на 9 (21) Апрѣля 1869 г.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ объ условіяхъ продажи, могутъ узнать изъ означенныхъ выше номеровъ Варшавскаго Дневника и Люблинскихъ Губернскихъ Вѣдомостей и ежедневно до начатія торговъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Правленія.

Люблинъ дня 13 (25) Марта 1869 года.
Асесоръ, Шмидтъ.
1—3 Дѣлопроизводитель, Венглинскій.

N. D. 1933. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 8 (20) Апрѣля с. г. въ часъ по полудни въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій (in minus) на отдачу съ подряда исполненіе работъ по перестройкѣ въ Сѣдлецкомъ Соляномъ Магазинѣ забора въ округѣ Магазина, крыши главнаго сарая и по другимъ починкамъ магазинныхъ строеній, начиная отъ исчисленной по двумъ смѣтамъ суммы въ 3,684 руб. 76½ коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны представить предъ вышеозначеннымъ срокомъ, а именно за полъ часа до торговъ на руки Секретаря присутствія запечатанныя объявленія составленныя согласно нижеслѣдующей формѣ на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства, въ которыхъ предположенная сумма должна быть написана прописью безъ скобленія и перечеркиванія.

Сверхъ того къ объявленію слѣдуетъ приложить.

а Касовую квитанцію на внесенный ими залогъ, равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 368 руб.

и б) Гильдейское свидѣтельство требуемое ст. 33 Высочайше утвержденнаго 9 Февраля 1865 г. Положенія о пошлинахъ за право торговли и промысловъ.

Прочія же условія означенныхъ торговъ можно разсматривать въ Административномъ Отдѣленіи Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣдлецъ, Марта 6 дня 1869 года.
2—3 Совѣтникъ, Дзѣвицкій.

Форма подписки.

Вслѣдствіе объявленія отъ 6 Марта сего года симъ обязуюсь взять въ подрядъ исполненіе работъ по перестройкѣ въ Сѣдлецкомъ Соляномъ Магазинѣ забора, крыши главнаго сарая и по другимъ починкамъ магазинныхъ строеній за сумму N. (прописью), принимая на себя всѣ обязательства и предупрежденія изложенныя въ торговыхъ условіяхъ, квитанцію N. касы на представленное въ залогъ 368 руб., а равно гильдейское свидѣтельство при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ моей неустойки на торгахъ будутъ мною же обратно приняты, (или объ отсылкѣ коихъ въ случаѣ неустойки прошу распорядиться, адресуя на мой счетъ на почту въ N.).

Постоянное жительство имѣю въ N.
Писано мною въ N. мѣсяца 1869 года.
Имя и фамилія.

N. D. 2107. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго, на срокъ 14 (26) Апрѣля 1869 года, назначены публичные торги (in plus) на продажу оставшихся за казною помонастырскаго фольварка на Карчувкѣ (состоящаго въ Кѣлецкомъ Уѣздѣ) 36 мор. 216 прен. земли, оцѣненной въ 755 руб. а по прибавленіи къ нимъ 630 руб., составляющихъ цѣнность строеніи къ означеннымъ землямъ принадлежащихъ вся оцѣнка простирается всего на 1,285 руб. и съ сей суммы начинается торгъ. Условія къ означеннымъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ, должны явиться въ означенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части торговой суммы.

Г. Кѣльцы, 11 Марта 1869 года.
1—3 Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 2080. *Управленіе Начальника Ленчицкаго Уѣзда.*

Отъ Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія объявляется, что въ присутствіи его 15 числа будущаго Апрѣля мца въ 12 часовъ утра, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ перестройки шести мостовъ въ чертѣ города Ленчицы состоящихъ, начиная отъ исчисленной по смѣтѣ суммы 2,834 руб. 15 к. с. in minus.

Желающіе участвовать въ торгахъ могутъ разсматривать смѣту и условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы, а ко дню торговъ должны прислать объявленіе по формѣ у сего приложенной и внесть залога 283 руб. 50 к. с.

Форма объявленія или деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Ленчицкаго Уѣзднаго Управленія отъ . . . Марта 1869 года за N. . . . симъ обязываюсь взять въ подрядъ перестройку шести мостовъ въ чертѣ города Ленчицы состоящихъ за сумму (написать сумму прописью) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондицій, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны. Залогъ въ количествѣ 283 р. 50 к. с. при семъ прилагаю, а въ случаѣ если торги неостанутся за мною; я лично явлюсь за полученіемъ таковаго (или прошу отослать по почтѣ на мой счетъ въ N.).

Постоянное мое жительство NN. (подписать имя и фамилію).

Г. Ленчица, 11 Марта 1869 года.
Начальникъ Ленчицкаго Уѣзда,
1—3 Маіоръ, Грюнеръ.

N. D. *1942. Кольское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи распоряженія Г. Начальника Калишской Губерніи отъ 7 Февраля с. г. за № 871 Кольское Уѣздное Управленіе, симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго 8 (20) Апрѣля т. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производится торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, на отдачу въ подрядъ постройки и починки девяти мостовъ въ чертѣ города Клодавы начиная отъ суммы исчисленной по утвержденныхъ смѣтахъ 1,793 руб. 87 коп. (in minus.)

Жалающіе участвовать въ торгахъ, могутъ разсматривать условія и смѣты въ симъ управленіи ежедневно въ присутственные часы, объявленія же, должны быть писаны по прилагаемой формѣ.

Форма Деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Кольскаго Уѣзднаго Управленія отъ 6 Марта с. г. за № 2577, обязываюсь всять въ подрядъ постройку и починку девяти мостовъ въ городѣ Клодавѣ, за суму руб. коп. (прописью подвергая себя условіямъ торговыхъ кондиціи, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны.

Квитанцію на уплоченный залогъ, при семъ прилагаю, и за полученіемъ таковаго лично явлюсь, (или о высылкѣ на мой счетъ по почтѣ прошу.)

(подписать имя и фамилію и показать мѣсто жительства)

Коло дня 6 Марта 1869 года.
Начальникъ Кольскаго Уѣзда, Гуди.
2—3 Дѣлопроизводитель, Мацѣіовскій.

N. D. *1943. Кольское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи предписанія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 17 Февраля с. г. за № 1126, Кольское Уѣздное Управленіе симъ объявлаетъ, что въ присутствіи онаго 9 (21) Апрѣля т. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производится торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ постройки хлѣбнаго сарая и хлѣва на фольваркѣ Лубно принадлежащимъ Клодавской Городской Кассѣ, начиная отъ суммы исчисленной по утвержденной смѣтѣ 856 руб. 21 коп. (in minus).

Желающіе участвовать въ торгахъ, могутъ разсматривать условія и смѣту въ семъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы, объявленія же должны быть писаны по прилагаемой формѣ.

Форма Деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Кольскаго Уѣзднаго Управленія отъ 6 Марта с. г. за № 2576, обявляюсь взять въ подрядъ постройку хлѣбнаго сарая и хлѣва на фольваркѣ Лубно за сумму руб. коп. (процись) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондицій, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны.

Квитавцію на уплоченный залогъ при семъ прилагаю и за полученіемъ таковаго лично явлюсь (или о высылкѣ на мой счетъ по почтѣ пошу).

(подписать имя и фамилію и показать мѣсто жительства)

Коло дня 6 Марта 1869 года.
Начальникъ Кольскаго Уѣзда, Гуди.
2—3 Дѣлопроизводитель, Мацѣіовскій.

N. D. 1932. *Urząd Leśny Warszawa.*

Ponieważ na ogłoszonej, z podstawy reskryptu Zarzadu Finansów w Królestwie Polskiem z dnia 3 Stycznia r. b. Nr. 18582/8888 w dniu 27 Lutego (11 Marca) r. b. licytacji na sprzedaż drzewa z cięć tutejszego Leśnictwa, mała liczba znajdowała się konkurentów i z tego powodu niewszystkie cięcia sprzedane zostały, przeto podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 (20) Maja r. b. o godz. 1 z południa w kancelarji Urzędu Leśnego Warszawa we wsi Ząbkach w Powiecie i Guberuji Warszwszawskiej położonej, odbywać się będzie głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa na pniu stoącego z cięć następujących obrębów:

1. Z brębu Kawenczyn Nr. 22 od sumy rsr. 883 kop. 2.

2. Z obrębu Chorowagóra Nr. 15, od sumy rs. 340 kop. 95.

3. Z obrębu Chorowagóra Nr. 16, od sumy rs. 550 kop. 49.

4. Z obrębu Czerwona Nr. 19, od sumy rsr. 478 kop. 68.

5. Z obrębu Lipka Nr. 16, od sumy rs. 277 kop. 98

6. Z obrębu Pociecha Nr. 15*a*, od sumy rsr. 468 kop. 43

7. Z obrębu Pociecha Nr. 15*b*, od sumy rsr. 927 kop. 1½.

8. Z obrębu Młynisko Nr. 23, od sumy rsr. 150 kop. 76.

Każdy przystępujący do licytacji, zaopatrzony być powinien w vadium wyrównywające 1/10 części sumy na licytacji postąpionej, a o innych szczegółowych warunkach dowiedzieć się można każdodziennie w kancelarji Urzędu Leśnego, prócz dni świątecznych, zaś do wskazania drzewa w lesie, służba leśna upoważnioną została.

Ząbki d. 7 (19) Marca 1869 r.
Starszy Nadleśniczy, S. Rubieszewski.

N. D. 2132. *Клёновское Лѣсное Управленіе*

Такъ какъ назначенные въ первомъ срокѣ 5 (17) Марта с. г. торги несостоялись, самъ объявляетъ, что въ присутствіи Клёновскаго Лѣснаго Управленія въ дер. Бронішевице, Гмины Годынице, Сѣрадзскаго Уѣзда, будутъ производиться вторично изустные публичные торги (in plus) 15 (27) Апрѣля с. г. въ слѣдующіе дни, еслибы въ одинъ день торги не окончились, начиная оныя съ 10 часовъ утра, каждаго дня, на продажу лѣса въ лѣсосѣкахъ 1869 г., по каждой лѣсосѣкѣ отдѣльно, лѣсосѣки въ участкѣ.

1. Подавачъ, N. 16, начиная торги съ 1,320 р. 6 к.
2. Грабоставъ, N. 12, начиная торги съ 31 р. 90 к.
3. Грабоставъ, N. 18, начиная торги съ 277 р. 90½ к.
4. Блота, N. 16, начиная торги съ 251 р. 89 к.
5. Косатка, N. 14, начиная торги съ 1,006 р. 25 к.
6. Богусъ, N. 7, начиная торги съ 294 р. 11 коп.
7. Лелива, N. 5, начиная торги съ 48 р. 25 к.
8. Лелива, N. 6, начиная торги съ 40 р. 34 коп.
9. Лелива, N. 13, начиная торги съ 481 р. 51 к.
10. Смокъ, N. 1, начиная торги съ 42 р. 3 коп.
11. Смокъ, N. 9, начиная торги съ 12 р. 77 коп.
12. Смокъ, N. 10, начиная торги съ 23 р. 35 к.
13. Смокъ, N. 16, начиная торги съ 226 р. 54 к.
14. Шинкелевъ, N. 6, начиная торги съ 319 р. 91 к.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ мѣстную лѣсную кассу залогъ соотвѣтствующій 1/10 части суммы назначенной къ торгамъ, о другихъ же условіяхъ продажи могутъ узнавать ежедневно, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Лѣсномъ Управленіи, съ 9 часовъ утра до 3 часовъ послѣ обѣда, мѣстная лѣсная стража желающимъ укажетъ на мѣстѣ лѣсъ, назначенный въ продажу.

д. Бронішевице, Марта 6 (18) дня 1869 г.
1—3 Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 1964. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Въ Управленіи Горныхъ Заводовъ Восточнаго Округа въ Сухедневѣ 10 (22) Апрѣля 1869 г. въ три часа по полудни будутъ производиться по второму разу, посредствомъ запечатанныхъ декларацій на гербовой бумагѣ 30 коп. сер. достоинства по ниже изложенной формѣ составленныхъ и до срока торговъ Начальнику Округа представленныхъ, торги in plus на продажу движимаго инвентарія припринадлежащаго кузнечнымъ мастерскимъ Шыдловецкаго Отдѣла, оцѣненнаго на 349 рублей 39½ к. с.

Желающія купить этотъ инвентарь обязаны къ своимъ декларацiямъ приложить казначейскія квитанціи на представленный залогъ 175 р. с. и на издержки по объявленію 13 р. сер.

Торговыя условія а равно вѣдомость предметамъ къ продажи назначеннымъ и цѣны за оныя читать можно въ Управленіи Округа каждаго дня за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Восточнаго Горнаго Округа отъ 6 Марта 1869 г. за N. 1057, симъ объявляю, что обязываюсь купить движимый инвентарь принадлежащій кузнечнымъ мастерскимъ Шыдловецкаго Отдѣла за сумму N. (вписать сумму прописью и цифрами) подвергаясь торговымъ условіямъ и предостереженіямъ мною прочитаннымъ и понятымъ.

Казначейскія квитанціи на залогъ и на издержки по объявленію при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ несостоявшихся за мною торговъ, желаю получить на мои руки.

Постоянно проживаю въ N. всего ближе почтовой станціи N.

Писалъ въ N. числа N.
(Подписать имя и фамилію).
2—3 в. п. д. Зборскій.

N. D. 1777. *Rada Szczegółowa Głównego Domu Schronienia w Grójcu.*

Podaje do wiadomości, że z powodu niedojścia do skutku trzeciej licytacji na dwudziesto dwu letnie wydzierżawienie folwarku Sadkowa duchownego, do Domu Schronienia należącego, składającego się tylko z gruntu ornego mórg 243 pręt. 263, która dla niedotrzymania warunków kontraktu przez dzierżawcę następuje, odbywać się będzie w dniu 29 Marca (10 Kwietnia) r. b. o godzinie 11 przed południem czwarta głośna in plus licytacja w kancelarji Szpitala Grójeckiego od sumy rsr. 533 kop 25 rocznej dzierżawy

Folwark ten położony jest o 6 wiorst od miasta Grójca, a o mil 6 od miasta Warszawy.

Każdy ubiegający się o tę dzierżawę, winien złożyć vadium w ilości rsr. 200 na ręcę prezydującego.

Bliższe szczegóły dzierżawy, objaśnią warunki przed licytacyjne, które przejrzeć można w kancelarji Szpitala Grójeckiego.

Grójec d 26 Lutego (10 Marca) 1869 r.
Opiekun Prezydujący,
3—3 w zast. Celiński.

N. D. 1790. *Секвестраторъ Соколовскаго Уѣзда.*

Въ исполненіи предписанія Его Высокоблагородія Г. Начальника Соколовскаго Уѣзда отъ 28 сего Февраля 1869 г. за N. 1384 объявляю, что въ городѣ Соколовѣ 26 Марта с. г., начиная съ 10 часовъ утра и въ послѣднія дни, будутъ производится торги на продажу: мебели, 160 штукъ овецъ, 40 штукъ коровъ, лошадей, яловника, 606 корцевъ картофеля, упряжи, экипажи и другихъ предметовъ описанныхъ мною на исполненіе казенныхъ недоимокъ числящихся за помѣщикомъ имѣнія Длугѣ Калиньске Ижиковичомъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, благоволятъ прибыть въ городъ Соколовъ, Сѣдлецкой Губерніи на назначенный срокъ, съ наличными деньгами.

Г. Соколовъ, Февраля 28 дня 1869 г.
3—3 Піотровскій.

N. D 2098. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie S-rów Edwarda Magnus Fiedler właściciela fabryki sukna w mieście Opatówku egzystującej, mianowicie: 1. Augusty Wilchielminy z Fiedlerów Eckhardt wdowy, w Grossenheim; 2. Augusty Emilji z Fiedlerów owdowiałej Schmiedel, w mieście Dreznie; 3. dzieci po Hermanie Fiedler pozostałych, jako to: a) Klary Emmy z Fiedlerów Keil żony Adolfa Keil Radcy Legacji, w asystencji i za upoważnieniem jego czyniącej, czyli obojga małżonków Keil, w mieście Lipsku; b) Courta Filipa Fiedler, także w mieście Lipsku Państwie Saskim; i c) Konrada Adolfa Fiedler, w Berlinie Państwie Pruskim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Jana Prawdzic Gowarzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu, w tymże mieście zamieszkałego, który niniejszą subhastacją popiera, obrane mających, wszystkich z własnych funduszów utrzymujących się, w poszukiwaniu sumy rs. 4,200 z procentem, przypadającej od Alfreda Łubieńskiego właściciela dóbr Stawiszyna, Długa Wieś, Kiączyn, Wyrów, Sołectwa i Wójtostwa w Wyrowie, tudzież miasta Stawiszyna w okręgu Kaliskim położonych, w Długiej Wsi mieszkającego, w dziale IV pod № 34 po ogłoszonem postępowaniu spadkowem po Edwardzie Magnus Fiedler, na rzecz ich przepisanej, na zasadzie obligacji przed Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu Janem Niwińskim w d. 8 (20) Grudnia 1855 r. zeznanej, protokółem Franciszka Roweckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu d. 16 (28) Lutego, 17 Lutego (1 Marca) i 18 Lutego (2 Marca) 1867 r. sporządzonym, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie

DOBRA ZIEMSKIE

Stawiszyn, składające się z miasta Stawiszyna, w którem niektóre domy i place do właściciela tychże dóbr Łubieńskiego należą, inne zaś domy, place, ogrody, łąki, pastwiska i grunta orne in teritorio tegoż miasta, położone, są wyłączoną własnością mieszkańców tegoż miasta Sołectwa i Wójtostwa w Wyrowie, młyna wodnego tamże, z których grunta oddawna do folwarku Długa Wieś, Pólko i Wirginki wcielone zostały a młyn wodny na teraz już nie egzystuje, z wsiów Długa Wieś, Kiączyn, Wyrowa, Solectwa i Wójtostwa tamże, z folwarków Długa Wieś, Magdalenów, Wirginki, Polko i nomenklatury Czerwieniec zwanej, z domów i zabudowań w mieście Stawiszynie, jednego № 94 oznaczonego z placu pod № 80 położonym; który nateraz jest podwórzem przy poprzedniej nieruchomości, i drugiego domu pod № 85 znajdującego się, obydwuch z cegły murowanych, z budynkami gospodarskiemi do nich należącemi gruntami, obsiewami, borkiem i zagajnikami, łąkami, i pastwiskami, propinacją, rybołóstwem, polowaniem, czynszami i inwentarzem żywym i martwym do gruntu przywiązanym, z gruntami i łąkami, dawniej do proboszcza miasta Stawiszyna należącemi, a teraz do folwarków Długa Wieś, Pólko i Wirginki włączonemi i zgoła z temi wszystkiemi co całość tych dóbr nateraz stanowi i co wykazem hypotecznym jest objęte, z wyłączeniem wszelkich zabudowań, ogrodów, gruntów ornych, łąk i pastwisk do włościan i kolonistów uwłaszczonych, oraz mieszkańców miasta Stawiszyna należących, położone w okręgu i powiecie Kaliskim nateraz w gubernji Kaliskiej, należące do gminy Zbiersk i miasta Stawiszyna, a parafji Stawiszyn, graniczące na wschód słońca z dobrami Petryki i z dobrami Złotniki, na południe z dobrami Piątek mały i Piątek wielki, na zachód z dobrami Jarantowem, a na północ z dobrami Zbiersk, odległe od miast najbliższych jako to: od m. Okręgowego, Powiatowego i Gubernjalnego Kalisza wiorst 17, od miasta Chocza wiorst 20, od m. Rychwała wiorst 15, od miasta Koźminka wiorst 16, posiadane przez właściciela Alfreda Łubieńskiego.

Protokół tego zajęcia doręczony został Alfredowi Łubieńskiemu jako dłużnikowi i dozorcy sądowemu, Ignacemu Majewskiemu Burmistrzowi m. Stawiszyna, Aleksandrowi Długołęcsiemu, Wójtowi gminy Zbiersk i Stanisławowi Białobrzeskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju okręgu Kaliskiego przez Woźnego Antoniego Molendzińskiego d. 10 (22) Marca, zaś zarejestrowanie onego w księdze wieczystej dobr Stawiszyna dopełnione zostało d. 30 Marrca (11 Kwietnia) 1867 r. a zarejestrowanie w biórze Pisarza Trybunału uskutecznione d. 6 (18) Kwietnia t. r.

Opis budowli szczegółowej jest następujący:

1. We wsi Długa Wieś.

Dwór o piętrze z cegły murowany z suterynami, z dwoma kuchniami angielskiemi, z trzema piwnicami, dwoma schowaniami i z dwoma pompami z rurami żelaznemi, zamieszkały przez dłużnika, gołębnik mający fundament murowany, kloak przy dworze o dwóch przedziałach, studnia przy dworze balami ocembrowana z pompą, ogród owocowy i warzywny, w którym są drzewa owocowe, budynek w ogrodzie z drzewa, sadzawka tamże, pszczół uli 3 w ogrodzie, oficyna o piętrze z cegły w ryglówkę, oranżerja obok oficyny, w której jest 2,400 sztuk doniczek z kwiatami, a drzew Cytrynowych i Pomarańczowych rodzajnych sztuk 150, dzwonek na słupie, kloak z drzewa o 2-ch przedziałach, piwnica w ogrodzie z cegły palonej, kląby przede dworem, altana obok dworu z drzewa, naprzeciw dworu 2 stawy a przy jednym altana z drzewa dla Łabędzi, których niemasz, między stawami kanał, przez który prowadzi do dworu most z cegły palonej, na którym jest brama z żelaza lanego z zamkiem na 2-ch słupach murowanych znajdują się 2 lwy z kamienia wyrobione spichlerz z drzewa 2 budy dla psów, budynek dla stróża, chlewy i kurniki pod jednym dachem z rynną cynkową do scieku, wszystko drewniane, stodoła o 2-ch klepiskach murowana przy której jest młockarnia kompletna, owczarnia murowana z paśnikami i lasami. studnia za owczarnią balami ocembrowana z pompą, stodoła druga o dwóch klepiskach murowana, szopa na słupach murowanych na porządki gospodarskie, druga takaż szopa z drzewa, budynek w ryglówkę urządzony na sieczkarnią, przy którym jest kierat i sieczkarnia, stajnie w ryglówkę, buda dla psów, ogrod inspektowy za stajniami, inspekta drewniane z oknami oszklonemi w tym ogrodzie są brzoskwinie i aprykozy oraz szkółka drzew, kloak z drzewa o dwóch przedziałach ze stajniami, studnia za stajniami, obory w ryglówkę, przystawka w której znajdują się dwa drybusy na wywar, kuźnia murowana i warsztat dla stelmacha pod jednym dachem, lodownia za oborą murowana, sadzawka obok niej, dom o jednym kominie dla ludzi dworskich z drzewa, chlewiki z drzewa, piwnica w ziemi z cegły murowana, kloak o 2-ch przedziałach z drzewa, dom o 2 kominach w ryglówkę dla ludzi dworskich, piwnica w ziemi z drzewa, koszary o 5-ciu kominach w ryglówkę dla ludzi dworskich, studnia balami ocembrowana z pompą, chlewy, obory, drugie chlewy, stodoła, drugie koszary o 5 kominach dla ludzi dworskich, chlewy, obory, drugie chlewy, trzecie koszary o 5-u kominach dla ludzi dworskich w ryglówkę, studnia z pompą, dom z cegły murowany o jednym kominie, drugi dom takiż w ryglówkę, karczma i stajnia zajezdna pod jednym dachem z cegły palonej i piwnica w ziemi z drzewa, wreszcie studnia ogrodzona chrustem.

Na folwarku Magdalenów.

Gorzelnia i browar z cegły murowane pod jednym dachem, z piwnicami w których znajduje się kocioł, cylinder, 3 ogrzewacze, dwa talerze, wszelkie rury i rurki z kurkami mosiężnemi, wszystko miedziane, kilsztok drewniany zewnątrz gorzelni na słupach urządzony, przy których są rury miedziane, rakieta do wody z wszelkiemi rurami miedzianemi i kurkami mosiężnemi, drukpompa z wszelkiemi rurami i kurkami, rakieta mała drewniana, drybusy 3, waga decymelna, młynek do kartofli z żelaznemi walcami, kadź pod młynkiam, koło i wał żelazne z pasem rzemiennym które za pomocą kieratu mełą kartofle, parówka do gotowania kartofli, kadzie fermentacyjne, drukpompa do roboty, kilsztok drewniany do chłodzenia roboty.

W browarze kocioł drewniany do gotowania piwa parą, w którym są rury miedziane, dwie kadzie zacierne drewniane, kilsztok do chłodzenia piwa zewnątrz browaru na 4 słupkach urządzony, w suszarni lasy angielskie, przy których są blachy żelazne, na górze rezerwoar do wody z drzewa, studnia z pompą, druga studnia w podwórzu przy gorzelni, przy której są rury żelazne za pomocą kieratu wodę pompujące, kadzie i kilsztok wszystkie obręczami żelaznemi okute.

Obory z cegły palonej, studnia z żurawiem i wiadrem okutem do wywaru, dom z cegły palonej dla ludzi dworskich, chlewy z drzewa, kloak o jednym przedziale, podwórze z dwóch stron murem ogrodzone, z trzeciej jedna czwarta część muru, a reszta otoczona iest gorzelnią i domem, z czwartej zaś strony ogradzają obory. Do podwórza prowadzą dwie bramy na zawiasach i hakach, studnia z pompą, stawek za studnią, stodoła o jednym klepisku, z cegły palonej i owczarnia pod jednym dachem, w końcu stodoły piwnica a w owczarni jest urządzona pompa, studnia z pompą naprzeciw stodoły i owczarni, stodoła druga o dwóch klepiskach z drzewa, szopa na słupach murowanych na porządki gospodarskie, budynek w którym jest młockarnia i sieczkarnia kompletne z kieratem w ryglówkę, koszary o pięciu kominach dla ludzi dworskich, obory w ryglówkę, stodoła w ryglówkę i studnia z pompą przy koszarach.

3. Nomenklatura Czerwieniec.

Dom o jednym kominie pusty, w ryglówkę, w którym dawniej egzystowała karczma.

4. We wsi Kiączynie.

Dom oberża z stajnią zajezdną pod jednym dachem, z cegły murowany, do którego należy jedna morga gruntu, studnia ocembrowana z pompą, stawek za studnią i przystawka z tyłu oberży z cegły murowana w której urządzona jest piwnica.

5. Na folwarku Pólko.

Owczarnia i stodoła o jednym klepisku, pod jednym dachem z cegły murowana, a za nią studnia balami ocembrowana z pompą, dom o jednym kominie z cegły palonej murowany; w którym mieszkają ludzie dworscy, cegielnia w polu przy której jest szopa na słupach drewnianych do suszenia cegły i piec zrujnowany do wypalania tejże cegły.

6. Na folwarku Wirginki.

Dom o jednym kominie z pacy glinianej postawiony, przez ludzi dworskich zajmowany, stodoła o trzech klepiskach, budynek w końcu stodoły, w którym są obory dla ludzi dworskich, druga o dwóch klepiskach i obora pod jednym dachem, wszystko z cegły palonej postawione, studnia w bale ocembrowana przy której jest pompa, budynek w ryglówkę w którym znajduje się sieczkarnia i młockarnia z kieratem, szopa na słupach murowanych na narzędzia gospodarskie, owczarnia w ryglówkę, koszary o 5 kominach, w którym mieszkają ludzie dworscy, chlewy, obory, drugie chlewy i stodoła o dwóch wrotniach, również w ryglówkę budowane, studnia balami ocembrowana, przy której jest pompa stojąca przy koszarach.

7. W wsi Wyrowie.

Dom oberża o dwóch kominach z cegły palonej wystawiony, przy której są trzy morgi gruntu; stajnia zajezdna przy tejże oberży z cegły palonej murowana, obórka i stodółka pod jednym dachem w ryglówkę: kloak o 2ch przedziałach z drzewa, a przed oberżą studnia balami ocembrowana; dom o jednym kominie z cegły palonej murowany, w którym dawniej była kuźnia, chlewy i chlewik mały z drzewa; dom o jednym kominie z drzewa i gliny postawiony, chlewiki z drzewa, studnia balami ocembrowana, dom o jednym kominie z drzewa, obora i szopa, piwnica w ziemi, wszystko z drzewa; ogródek owocowy, wiatrak o dwóch śmigach z drzewa, w którym są dwa kamienie do mielenia zboża; dwie sochy, dwa cywia, kosz do zasypywania zboża z drzewa, skrzynia mącznica, skrzynia śrótowa, trzy liny i łańcuch do nakręcania onego; drugi wiatrak z drzewa o dwóch śmigach, przy którym jest łańcuch, dwa kamienie do mielenia zboża, dwie sochy, dwa cywia, kosz do zasypywania zboża, skrzynie mączna i śrótowa, trzy liny, studnia z beczek wybudowana, obok wiatraków.

8. W mieście Stawiszynie.

Dom o dwóch kominach z cegły palonej wybudowany, narożny, przy ulicach Zamkowej i Piekarskiej pod Nr. 79 położony, graniczący po prawej stronie z nieruchomością do Otto Kretszmana, a po lewej z nieruchomością do Sztark należącą, pod którym znajduje się piwnica, plac pod Nr. 80, który nateraz jest podwórzem przy powyższym domu, podwórze od frontu parkanem ogrodzone, w którem znajduje się stajnia, wozownia z drzewa, kloak o jednym przedziale. Dom drugi o jednym kominie, z cegły palonej murowany, przy ulicy Targowisko bydlęce zwanej, pod Nr. 85 położony, graniczący po lewej stronie z nieruchomością do Szczepana Radońskiego należącą, a po prawej stronie z kościołem ewangielickim, od tyłu z murem fortecy, w szczycie tego domu są mieszkania przez ludzi dworskich zajmowane, obory, stajnia i wozownia pod jednym dachem w ryglówkę. Grunta, jakie dawniej należały do proboszcza miasta Stawiszyna w przestrzeni włók 16 mórg 10 wraz z łąkami zamienione zostały na pieniądze, które opłacają się w ilości rs. 750 do Kasy Gubernjalnej miasta Kalisza, grunta wcielone są do folwarku Długa Wieś, Pólko i Wirginki. Włościanie w dobrach tych osiedli w skutek Najwyższego ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. uwolnieni zostali od wszelkich obowiązków dla dworu i do nich należą wszelkie zabudowania,

grunta orne, ogrody, łąki i pastwiska. Grunta przez mieszkańców miasta Stawiszyna i włościan posiadane, są ograniczone pomiędzy gruntami dworskiemi, drogami i miedzami, aż do ukończenia seperacji onych.

Inwentarz żywy i martwy.

Na folwarku Długa Wieś, owiec średniego gatunku sztuk 400, baranów poprawnych sztuk 26. wołów roboczych z saprzęgami sztuk 26, koni fornalskich z zaprzęgami sztuk 38.

W Wirginki i Polko.

Krow dojnych sztuk 26, stadników 2, jałowizny sztuk 6, skryni z desek do kartofli zwożenia sztuk 14, pługów z kompletnemi żelastwami sztuk 40, radeł kompletnych z żelastwem sztuk 16, bron z żelaznemi broniakami sztuk 24, wozów kutych z kompletnemi drabinami sztuk 16, młynek do czyszczenia zboża jeden, sani bosych sztuk 10.

Na folwarku Magdalenów.

Owiec średniego gatunku sztuk 400, wołów roboczych z zaprzęgiem sztuk 30, pługów z kompletnemi żelastwami sztuk 4, młynek do czyszczenia zboża jeden.

Na folwarku Wirginki.

Owiec średniego gatunku sztuk 1050, wołów roboczych z kompletnemi zaprzęgami sztuk 38, młynek do czyszczenia zboża jeden.

Na folwarku Pólko.

Owiec średniego gatunku sztuk 280.

Wysiew.

Na folwarku Długa-Wieś, Magdalenów, Wirginki i Pólko rok rocznie mniej więcej pszenicy wierteli 300, żyta wierteli 500, jęczmienia wierteli 200, grochu wierteli 100, tatarki wierteli 50, owsa wierteli 500, koniczyny wierteli 8. rzepaku wierteli 6, wyki i mieszaniny na paszę wierteli 40, nasienia buraków wierteli 2, siemienia lnianego wierteli 3, siemienia konopnego wierteli 2. kartofli wierteli 1200. a siana sprząta się około wozów fornalskich 180.

Podatki.

Z dóbr Stawiszyna, Wyrowa, Długa-Wieś i wszelkich innych zajętych, opłacają się corocznie w ilości rs. 750 kop. 71½, zaległość z z Długiej Wsi, z Wyrowa wynosi rs. 345 kop. 84½. Do kasy miejskiej z domów i placów w mieście Stawiszynie pod Nr. 75, 85 i placu Nr. 80 położonych, opłaca się rok rocznie razem rs. 61 kop. 6½.

Rozległość dóbr na wywłaszczenie zajętych, uważając w przybliżonym sposobie na miarę nowopolską wynosi włók 155 mórg 29 prętów 150, czyli dziesiatyn 2340 na miarę ruską.

Grunta w tych dobrach należą do I, II, III i IV, klasy. Łoru średnio wyrosłego może być około włók 6 mórg 20, a zagajnikow młodocianych około włók 5 mórg 25 prętów 100. Zarośli około włók 4 mórg 24 i łąk około włók 23 mórg 10 prętów 150.

Pomiędzy dominium a mieszkańcami miasta Stawiszzna, toczy się proces o pastwiska, lecz ten nie jest jeszcze ukończony.

Przez dobra zajęte, czyli ich teritorium, przechodzi trakt „szosa zwany” od miasta Kalisza do miasta Konina.

Dobrom Jarantów służy prawo wolnego pastwiska na całej rozległości pastwisk dzikich, a po świętym Michale i na łąkach do dóbr zajętych należących.

W Długiej Wsi jest kuźnia i kowal Gottfried Łabicki, który bierze zasług rocznie rs. 75 i ordynarją, a za to uskutecznia on wszelką robotę do dworu. Znajduje się karczma zajezdna, dzierżawiona przez Apolinarego Majewskiego, który za szynkowanie dworskich trunków pobiera 21 procent i płaci czynszu rocznego rsr. 19, lecz ma sobie dodaną do tego morgę gruntu. W wsi Kiączynie jest również oberża ze stajnią zajezdną, którą dzierżawi Wincenty Kozaczyński, szynkuje dworskie trunki za wynagrodzeniem takiegoż procentu i płaci czynszu rocznie rs. 30: ale ma sobie dodaną morgę gruntu. We wsi Wyrowie znajduje się oberża którą dzierżawi Daniel Splisztyszer, szynkuje dworskie trunki za wynagrodzeniem 21 procentu i płaci dworowi czynszu rocznego rs. 100, ale ma sobie dodane gruntu mórg 3. Heinrich Hofford dzierżawi w wsi Wyrowie dom, i płaci rocznie czynszu rs. 22 kop. 50. W tejże wsi dzierżawi dom Kazimierz Stawicki, i płaci rocznie czynszu rs. 50. Tamże znajdują się dwa wiatraki z porządkami dworskiemi, domem mieszkalnym i innemi zabudowaniami gospodarskiemi. Obydwa te wiatraki dzierżawi Antoni Waberski i płaci czynszu rocznie rs. 100.

W mieście Stawiszynie dom pod Nr. 79 zajęty jest na kwaterę, a dom przy ulicy Targowej pod Nr. 85 położony, dzierżawi w części Jan Hofman i płaci rocznie czynszu rs. 30, a w części Symforian Janowski, który płaci komornego rocznie rsr. 21 kop. 60, mieszkania zaś w szczycie zajmują ludzie dworscy.

Kontrakty tych wszystkich dzierżawców są roczne i po większej części kończą się w roku bieżącym.

Bliższy i szczegółowy opis przedmiotów, oraz dzierżawców i opłacających czynsz Dominio znajduje się w protokóle zajęcia.

Po dopełnieniu wszelkich formalności, wzmiankowane dobra Stawiszyn z przyległościami w d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1868 r. ostatecznie przysądzone zostały. Okupił je Walerjan Stokowski Patron Trybunału za najwyżej postąpiony szacunek rs. 111,003 na rzecz Heleny Brzezińskiej, stosownie do jego deklaracji przed Pisarzem Trybunału dnia 23 Listopada (5 Grudnia) 1868 r. złożonej. Lecz że wedle świadectwa tegoż Pisarza Trybunału z d. 8 (20) Stycznia 1869 r. pluslicytantka wyżej powiedziała Helena Brzezińska, warunków nie dopełniła; przeto stosownie do art. 737 K. P. S. tak ekstrahenci subhastacji SS. Edwarda Magnus Fiedler, w akcie tym z imion i nazwisk wymienieni, jako też Ignacy Krosnowski dzierżawca wsi Woli Pogroszewskiej, tamże O-gu Czerskim i Pelagja z Krosnowskich Myszczyńska, żona Józefa Myszczyńskiego, dzierżawcy dóbr Woli Szydłowskiej, w O-gu Łowickim położonych, w asystencji i za upoważniem jego działająca, czyli oboje mał. Myszczyńscy, w tejże wsi Woli Szydłowskiej zamieszkali, jako wierzyciele dóbr Stawiszyna, przez pośrednictwo Jana Prawdzic Gowarzewskiego Patrona Trybunału przedsięwzięli relicytacją na jej koszt i risico. Pierwsza publikacja warunków, odbyła się w dniu 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. o godzinie 10 z rana, a druga stosownie do art. 741 nastąpiła w d. 11 (23) Marca t. r. jednocześnie z temczasowem przysądzeniem, na którem dobra Stawiszyn z przyległościami przybite zostały Janowi Prawdzic Gowarzewskiemu Patronówi, sprzedaż w drodze relicytacji popierającemu, za rs. 45,000. Trybunał oznaczył termin do stanowczego przysądzenia na d. 16 (28) Maja r. b. które w tym dniu o godzinie 10 z rana, lub za przywołaniem odbędzie się na publicznej audjencji tegoż Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu sądowym i więcej ofiarującemu ostatecznie też dobra przysądzone zostaną.

Kalisz d. 12 (24) Marca 1869 r.

1—1 Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 2090. *Rejent Kancelarji w Hrubieszowie.*

Wiadomo czyni, że z mocy uchwały Rady familijnej w opiece nieletnich Franciszki, Adama, Józefa, Marjanny, Agnieszki i Anny Czamarskich, właścicieli nieruchomości w Hrubieszowie położonych, w Magistracie miasta Hrubieszowa na dniu 27 Grudnia (8 Stycznia) 1867/8 r. nastąpionej, a przez Trybunał Cywilny w Lublinie pod dniem 5 (17) Lutego r. b. zatwierdzonej, oraz na domaganie się Ignacego Koziołkiewicza, jako opiekuna głównego wspomnionych nieletnich i Piotra Nosalskiego opiekuna przydanego tychże, oraz Rozalji z Czamarskich Koziołkiewicz, Ignacego Koziołkiewicza obywatela miejskiego żony, w asystencji męża działającej, pełnoletniej sukcesorki, w mieście Hrucieszowie zamieszkałych, w dniu 23 Kwietnia (5 Maja) 1869 r. o godzinie 10 z rana, w kancelarji podpisanego Rejenta, w mieście Hrubieszowie zamieszkałego i urzędującego, odbędzie się przygotowawcza sprzedaż w drodze beneficjalnej, nieruchomości w mieście Hrubieszowie pod Nr. 452 przy ulicach Sokalskiej frontem, zaś Mostowej rogiem stojącej, wraz z podwórzem, oficyną i oddzielną kuchnią, a dziś zamieszkałą, oraz zabudowaniami ekonomicznemi i ogrodem, do tejże nieruchomości, należącemi.

Licytacja rozpocznie się od rs. 750, jako szacunku przez biegłego wynalezionego.

Vadium do licytacji złożone być winno w kwocie rs. 200.

Warunki licytacyjne w każdym czasie w kancelarji podpisanego Rejenta, przejrzane być mogą.

Hrubieszów d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r.

Hipolit Bocheński.

N. D. 2140. Prawnie zajęte meble machoniowe, jesionowe, palisandrowe, obrazy, ubiory i bielizna damska, paltony, żakiety, szale, salopa atłasowa z futrem, materja jedwabna czarna, samowary, lampy, serwis szklanny, lustra, laski, łóżko żelazne i t. p. w dniu 19 (31) Marca r. b. o godz. 12 z południa za Żelazną bramą; w dniu 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. o godz. 9 rano na Grzybowie, o godzinie 10 rano na Nowym mieście w Warszawie i w dniu 25 Marca (6 Kwietnia) r. b. o godz. 11 rano na Pradze przy Warszawie, a w dniu 4 (16) Kwietnia o godz. 12 w południe na Starym mieście w Warszawie srebro 12 próby, to jest łyżki, noże, widelce i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną, srebro może być każdodziennie aż do dnia licytacji od godziny 1 do 4 po południu obejrzane w domu Nr. 543 w mieszkaniu podpisanego Komornika w Warszawie.

1—1 *A. Nowicki*, Komornik.

N. D 2103. Wiadomo czyni, iż stosownie do postanowienia, sądowego, rzeczy w zastawie będące, okrycie syberynowe, jedwabna spudnica, kapelusze męzkie żydowskie przez publiczną licytację w dniu 19 (31) Marca r. b. o godzinie 11 z rana w gminie Powązkach przy Warszawie na targu publicznym sprzedane zostaną.

Stanisław Nowca Komornik.

N. D. 2141. W dniu 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. o godzinie 11 z rana w Warszawie na Muranowie i o godzinie 2 w południe na Grzybowie, fortepian, i inne meble jesionowe, sosnowe, i t. p. przez licytację sprzedane zostaną.

Skierkowski, Komornik.

N. D. 2102. W dniach 20 Marca (1 Kwietnia) 1869 r. o godzinie 12 w południe na targu za Żelazną bramą i dnia 21 Marca (2 Kwietnia) r. b. o godzinie 12 w południe na targu Muranów, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, sosnowe, lustro, kufer, okrycie, kartofle, rygały sklepowe, garderoba różna i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 *Pawłowski*, Komornik.

N. D. 2096. Prawnie zajęte obiekta, jako to: meble jesionowe, lustra, garderoba damska i męzka, bielizna także, kolczyki, szpilki, broszka i obrączka złote, łyżeczki srebrne, oraz różne towary łokciowe, w Warszawie w dniu 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. o godzinie 10 z rana na Muranowie i w dniu 21 Marca (2 Kwietnia) o godzinie 12 w południe na Starem mieście przez publiczną licytację sprzedane będą.

1—1 *W. Karwowski*, Komornik.

LISTY GOŃCZE.

N. D. *2021. Судъ Исправительной Полиціи въ Кѣльцахъ.*

Благоволятъ всѣ власти военныя и гражданскія и частныя лица, слѣдить за Ѳомою Карыся, лѣтъ 26, католическаго вѣроисповѣданія, росту малаго, лица продолговатаго, бѣлокураго, глазъ сѣрыхъ, носа умѣреннаго, обвиняемомъ въ злоупотребленіяхъ въ службѣ, жительствующихъ въ деревни и гминѣ Мохоцице Кѣлецкаго Уѣзда, а въ случаѣ задержанія, отправить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Кѣльце дня 6 (18) Марта 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья.

Мицинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze i osoby prywatne, ażeby Tomasza Karysia, lat 26 liczącego, katolika, wzrostu małego, twarzy ściągłej, włosów blond, oczów szarych, nosa i ust miernych, obwinionego o nadyżycia w służbie, stałego mieszkańca gminy i wsi Mochocice Powiatu Kieleckiego śledzić a w razie ujęcia tutejszemu lub najbliższemu Sądowi odstawić raczyły.

Kielce dnia 6 (18) Marca 1869 roku.

Sędzia Prezydujący, Miciński

N. D. *2024. Судъ Исправительной Полиціи въ Хенцинахъ.*

Благоволятъ всѣ власти, наблюдающіе за порядкомъ и безопасностію въ здѣшнемъ краѣ, тщательно слѣдить Игнатія Каминскаго поденщика, католика, изъ деревни Дзевенржице Мѣховскаго Уѣзда, нынѣ неизвѣстно отсутсвующаго и въ случаѣ поимки, доставить его въ здѣшній или ближайшій Судъ. Примѣты: лѣтъ 47, возростъ средній, лице круглое, глаза голубѣе, волосы темные.

Хенцины дня 27 Февр. (11 Мар.) 1869 г.

и. д. Предсѣдательствующаго Судья,

Мержеевскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Ignacego Kamińskiego, katolika, lat 47, wyrobnika, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, oczu niebieskich, włosów na głowie i wąsów ciemno blond, z wsi Dziewięrzyc Powiatu Miechowskiego pochodzącego, obecnie z pobytu niewiadomego, ściśle śledziły, w razie dostrzeżenia onego ujęły i do tutejszego lub najbliższego Sądu dostawić zechciały.

Chęciny d. 27 Lutego (11 Marca) 1869 r.

p. o. Sędziego Prezydującego,

Mierzejewski.

N. D. *1970. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти, принять мѣры въ задержаніи бѣжавшихъ отъ наказанія Антона Наудзюса и Іосифа Крушинскаго, жителя гмины Гуделе Маріампольскаго Уѣзда, а въ случаѣ поимки ихъ, приставить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты Антона Наудзюса: лѣтъ 26, ростъ средній, лице продолговатое, волосы черные, глаза сивые, ростъ похилый большый, носъ умѣренный, подбородокъ круглый, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Примѣты Іосифа Крушинскаго: лѣтъ 25, ростъ большой, лице продолговатое, волосы и глаза черные, носъ большой, ротъ умѣренный, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Кальварія дня 25 Февр. (9 Мар.) 1869 г.

и. д. Предсѣдательствующаго Судья,

Бржоска.

* * *

Wzywa władze wojenne i cywilne o przedsięwzięcie środków celem ujęcia zbiegłych przed wymiarem sprawiedliwości Antoniego Naudziusa i Józefa Kruszyńskiego mieszkańców gminy Gudule, Marjampolskiego powiatu, a wrazie zatrzymania ich dostawić tutejszemu, lub najbliższemu Sądowi zechciały.

Rysopis Antoniego Naudziusa, lat 26, usta średnie, twarz pociągła, włosy czarne, oczy siwe, wzrost dobry pochyły, nos średni, podbródek okrągły, znaków szczególnych niema.

Rysopis Józefa Kruszyńskiego: lat 25, wzrost dobry, twarz pociągła, włosy i oczy czarne, nos duży, usta mierne, znaków szczególnych niema.

Kalwarja d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

za Sędziego Prezydującego, Brzoska.

N. D. 1873. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Предлагаетъ Юлюшу Кърлу, лѣтъ 43, эвангеличекаго вѣроисповѣданія, мастера слесарскаго при мастерской дорогѣ желѣзной Варшавско-Вѣнской, рожденнаго въ г. Хелмнѣ Царствѣ Прускомъ прежде въ Варшавѣ подъ N. 1511 проживающаго нынѣ неизвѣстнаго, дабы въ продолженіи одного мѣсяца явился въ здѣшнимъ Судѣ въ собственномъ дѣлѣ, въ противномъ случаѣ будетъ поступлено по законамъ.

Г. Варшава, 1 (13) Марта 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Живневскій.

* * *

Wzywa Juljusza Karla, lat 43, ewangielika, majstra ślsaurskiego przy warsztatach drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, rodem z miasta Chełmna Królestwa Pruskiego, poprzednio w Warszawie pod Nr. 1511 mieszkającego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu jednego miesiąca od daty ogłoszenia stawił się w Sądzie tutejszym w interesie własnym pod skutkami prawa.

Warszawa dnia 1 (13) Marca 1869 roku.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. *1904. Судъ Исправительной Полиціи въ Кѣльцахъ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ такъ военнаго какъ и гражданскаго вѣдомства и честнымъ лицамъ слѣдить за Эйзикомъ Боренштейномъ лѣтъ 30, еврейскаго вѣроисповѣданія, росту средняго, лица продолговатаго, волесовъ темно-свѣтлыхъ, глазъ сѣрыхъ, носа и рта умѣренныхъ, жителя города Стопницы а въ случаѣ задержанія отправить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Кѣльцы, Фев. 25 (Марта 9) дня 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Коллежскій Ассесоръ, Мицинскій

* * *

Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jako cywilne, oraz osoby prywatne, ażeby śledziły Ejzyka Borensztejna, liczącego lat 30, wyznania Mojżeszowego, wzrostu średniego, twarzy ściągłej, włosów ciemno-bląd, oczu siwych, nosa i ust umiarkowanych ostatnio zamieszkałego w mieście Stopnicy, a w razie ujęcia tutejszemu lub najbliższemu Sądowi odstawić raczyły.

Kielce d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Sędzia Prezydujący,

Asesor Kolegjalny, Miciński.

N. D. 1901. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Проситъ всѣ гражданскія и военныя власти наблюдающія за порядкомъ и безопасіемъ въ Государствѣ обращать особенное вниманіе на Шимона Эрлиха жителя гор. Вѣнявы Люблинскаго уѣзда, имѣющаго 46 лѣтъ отъ роду, роста средняго, лица круглаго, волосовъ русыхъ, глазъ голубыхъ, неимѣющаго никакихъ особыхъ примѣтовъ обвиняемаго въ воровствѣ и неизвѣстно гдѣ скрывающемуся и въ случаѣ поимки доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Г. Люблинъ, 28 Февр. (12 Марта) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Рупрехтъ.

N. D. *2008. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Проситъ всѣ власти какъ военныя такъ гражданскія, на коихъ лежитъ обязанность смотрѣть за порядкомъ и общественную безопасностію, дабы тщательно слѣдили Адольфа Рингмана суконнаго подмастерья бывшаго жителя города Томашова Петроковской Губерніи, въ настоящее же время неизвѣстно гдѣ скрившагося, вѣроисповѣданія эвангелическаго 22 лѣтъ отъ роду и въ случаѣ открытія или поимки доставили онаго Рингмана въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Ленчица, 8 (20) Марта 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Баеръ.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.